01003031312050032

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 303**

13 Δεκεμβρίου 2005

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3422

Κύρωση της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων, καθώς και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, που υιοθετήθηκε στο Aarhus της Δανίας στις 25 Ιουνίου 1998, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON ACCESS TO INFORMATION, PUBLIC PARTICIPATION IN DECISION-MAKING AND ACCESS TO JUSTICE IN ENVIRONMENTAL MATTERS
done at Aarhus, Denmark, on 25 June 1998

The Parties to this Convention,

Recalling principle 1 of the Stockholm Declaration on the Human Environment,
Recalling also principle 10 of the Rio Declaration on Environment and Development,
Recalling further General Assembly resolutions 37/7 of 28 October 1982 on the World Charter for Nature and 45/94 of 14 December 1990 on the need to ensure a healthy environment for the well-being of individuals,

Recalling the European Charter on Environment and Health adopted at the First European Conference on Environment and Health of the World Health Organization in Frankfurt-am-Main, Germany, on 8 December 1989,

Affirming the need to protect, preserve and improve the state of the environment and to ensure sustainable and environmentally sound development,

Recognizing that adequate protection of the environment is essential to human well-being and the enjoyment of basic human rights, including the right to life itself,

Recognizing also that every person has the right to live in an environment adequate to his or her health and well-being, and the duty, both individually and in association with others, to protect and improve the environment for the benefit of present and future generations,

Considering that, to be able to assert this right and observe this duty, citizens must have access to information, be entitled to participate in decision-making and have access to justice in environmental matters, and acknowledging in this regard that citizens may need assistance in order to exercise their rights,

Recognizing that, in the field of the environment, improved access to information and public participation in decision-making enhance the quality and the implementation of decisions, contribute to public awareness of environmental issues, give the public the opportunity to express its concerns and enable public authorities to take due account of such concerns,

Aiming thereby to further the accountability of and transparency in decision-making and to strengthen public support for decisions on the environment,

Recognizing the desirability of transparency in all branches of government and inviting legislative bodies to implement the principles of this Convention in their proceedings,

Recognizing also that the public needs to be aware of the procedures for participation in environmental decision-making, have free access to them and know how to use them,

Recognizing further the importance of the respective roles that individual citizens, non-governmental organizations and the private sector can play in environmental protection,

Desiring to promote environmental education to further the understanding of the environment and sustainable development and to encourage widespread public awareness of, and participation in, decisions affecting the environment and sustainable development,

Noting, in this context, the importance of making use of the media and of electronic or other, future forms of communication,

Recognizing the importance of fully integrating environmental considerations in governmental decision-making and the consequent need for public authorities to be in possession of accurate, comprehensive and up-to-date environmental information,

Acknowledging that public authorities hold environmental information in the public interest,

Concerned that effective judicial mechanisms should be accessible to the public, including organizations, so that its legitimate interests are protected and the law is enforced,

Noting the importance of adequate product information being provided toconsumers to enable them to make informed environmental choices,

Recognizing the concern of the public about the deliberate release of genetically modified organisms into the environment and the need for increased transparency and greater public participation in decision-making in this field,

Convinced that the implementation of this Convention will contribute to strengthening democracy in the region of the United Nations Economic Commission for Europe (ECE),

Conscious of the role played in this respect by ECE and recalling, inter alia, the ECE Guidelines on Access to Environmental Information and Public Participation in Environmental Decision-making endorsed in the Ministerial Declaration adopted at the Third Ministerial Conference "Environment for Europe" in Sofia, Bulgaria, on 25 October 1995,

Bearing in mind the relevant provisions in the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context, done at Espoo, Finland, on 25 February 1991, and the Convention on the Transboundary Effects of Industrial Accidents and the Convention on the Protection and Use of Transboundary Watercourses and International Lakes, both done at Helsinki on 17 March 1992, and other regional conventions,

Conscious that the adoption of this Convention will have contributed to the further strengthening of the "Environment for Europe" process and to the results of the Fourth Ministerial Conference in Aarhus, Denmark, in June 1998,

Have agreed as follows:

Article 1
OBJECTIVE

In order to contribute to the protection of the right of every person of present and future generations to live in an environment adequate to his or her health and well-being, each Party shall guarantee the rights of access to information, public participation in decision-making, and access to justice in environmental matters in accordance with the provisions of this Convention.

Article 2
DEFINITIONS

For the purposes of this Convention,

1. "Party" means, unless the text otherwise indicates, a Contracting Party to this Convention;
2. "Public authority" means:
(a) Government at national, regional and other level;
(b) Natural or legal persons performing public administrative functions under national law, including specific duties, activities or services in relation to the environment;
(c) Any other natural or legal persons having public responsibilities or functions, or providing public services, in relation to the environment, under the control of a body or person falling within subparagraphs (a) or (b) above;
(d) The institutions of any regional economic integration organization referred to in article 17 which is a Party to this Convention.
This definition does not include bodies or institutions acting in a judicial or legislative capacity;
3. "Environmental information" means any information in written, visual, aural, electronic or any other material form on:
(a) The state of elements of the environment, such as air and atmosphere, water, soil, land, landscape and natural sites, biological diversity and its components, including genetically modified organisms, and the interaction among these elements;
(b) Factors, such as substances, energy, noise and radiation, and activities or measures, including administrative measures, environmental agreements, policies, legislation, plans and programmes, affecting or likely to affect the elements of the environment within the scope of subparagraph (a) above, and cost-benefit and other economic analyses and assumptions used in environmental decision-making;
(c) The state of human health and safety, conditions of human life, cultural sites and built structures, inasmuch as they are or may be affected by the state of the elements of the environment or, through these elements, by the factors, activities or measures referred to in subparagraph (b) above;
4. "The public" means one or more natural or legal persons, and, in accordance with national legislation or practice, their associations, organizations or groups;
5. "The public concerned" means the public affected or likely to be affected by, or having an interest in, the environmental decision-making; for the purposes of this definition, non-governmental organizations promoting environmental protection and meeting any requirements under national law shall be deemed to have an interest.

Article 3
GENERAL PROVISIONS

1. Each Party shall take the necessary legislative, regulatory and other measures, including measures to achieve compatibility between the provisions implementing the information, public participation and access-to-justice provisions in this Convention, as well as proper enforcement measures, to

establish and maintain a clear, transparent and consistent framework to implement the provisions of this Convention.
2. Each Party shall endeavour to ensure that officials and authorities assist and provide guidance to the public in seeking access to information, in facilitating participation in decision-making and in seeking access to justice in environmental matters.
3. Each Party shall promote environmental education and environmental awareness among the public, especially on how to obtain access to information, to participate in decision-making and to obtain access to justice in environmental matters.
4. Each Party shall provide for appropriate recognition of and support to associations, organizations or groups promoting environmental protection and ensure that its national legal system is consistent with this obligation.
5. The provisions of this Convention shall not affect the right of a Party to maintain or introduce measures providing for broader access to information, more extensive public participation in decision-making and wider access to justice in environmental matters than required by this Convention.
6. This Convention shall not require any derogation from existing rights of access to information, public participation in decision-making and access to justice in environmental matters.
7. Each Party shall promote the application of the principles of this Convention in international environmental decision-making processes and within the framework of international organizations in matters relating to the environment.
8. Each Party shall ensure that persons exercising their rights in conformity with the provisions of this Convention shall not be penalized, persecuted or harassed in any way for their involvement. This provision shall not affect the powers of national courts to award reasonable costs in judicial proceedings.
9. Within the scope of the relevant provisions of this Convention, the public shall have access to information, have the possibility to participate in decision-making and have access to justice in environmental matters without discrimination as to citizenship, nationality or domicile and, in the case of a legal person, without discrimination as to where it has its registered seat or an effective centre of its activities.

Article 4
ACCESS TO ENVIRONMENTAL INFORMATION

1. Each Party shall ensure that, subject to the following paragraphs of this article, public authorities, in response to a request for environmental information, make such information available to the public, within the framework of national legislation, including, where requested and subject to subparagraph (b) below, copies of the actual documentation containing or comprising such information:
(a) Without an interest having to be stated;
(b) In the form requested unless:
(i) It is reasonable for the public authority to make it available in another form, in which case reasons shall be given for making it available in that form; or
(ii) The information is already publicly available in another form.
2. The environmental information referred to in paragraph 1 above shall be made available as soon as possible and at the latest within one month after the request has been submitted, unless the volume and the complexity of the information justify an extension of this period up to two months after the request. The applicant shall be informed of any extension and of the reasons justifying it.
3. A request for environmental information may be refused if:

(a) The public authority to which the request is addressed does not hold the environmental information requested;
(b) The request is manifestly unreasonable or formulated in too general a manner; or
(c) The request concerns material in the course of completion or concerns internal communications of public authorities where such an exemption is provided for in national law or customary practice, taking into account the public interest served by disclosure.
4. A request for environmental information may be refused if the disclosure would adversely affect:
(a) The confidentiality of the proceedings of public authorities, where such confidentiality is provided for under national law;
(b) International relations, national defence or public security;
(c) The course of justice, the ability of a person to receive a fair trial or the ability of a public authority to conduct an enquiry of a criminal or disciplinary nature;
(d) The confidentiality of commercial and industrial information, where such confidentiality is protected by law in order to protect a legitimate economic interest. Within this framework, information on emissions which is relevant for the protection of the environment shall be disclosed;
(e) Intellectual property rights;
(f) The confidentiality of personal data and/or files relating to a natural person where that person has not consented to the disclosure of the information to the public, where such confidentiality is provided for in national law;
(g) The interests of a third party which has supplied the information requested without that party being under or capable of being put under a legal obligation to do so, and where that party does not consent to the release of the material; or
(h) The environment to which the information relates, such as the breeding sites of rare species.
The aforementioned grounds for refusal shall be interpreted in a restrictive way, taking into account the public interest served by disclosure and taking into account whether the information requested relates to emissions into the environment.
5. Where a public authority does not hold the environmental information requested, this public authority shall, as promptly as possible, inform the applicant of the public authority to which it believes it is possible to apply for the information requested or transfer the request to that authority and inform the applicant accordingly.
6. Each Party shall ensure that, if information exempted from disclosure under paragraphs 3 (c) and 4 above can be separated out without prejudice to the confidentiality of the information exempted, public authorities make available the remainder of the environmental information that has been requested.
7. A refusal of a request shall be in writing if the request was in writing or the applicant so requests. A refusal shall state the reasons for the refusal and give information on access to the review procedure provided for in accordance with article 9. The refusal shall be made as soon as possible and at the latest within one month, unless the complexity of the information justifies an extension of this period up to two months after the request. The applicant shall be informed of any extension and of the reasons justifying it.
8. Each Party may allow its public authorities to make a charge for supplying information, but such charge shall not exceed a reasonable amount. Public authorities intending to make such a charge for supplying information shall make available to applicants a schedule of charges which may be levied,indicating the circumstances in which they may be levied or waived and

when the supply of information is conditional on the advance payment of such a charge.

Article 5

COLLECTION AND DISSEMINATION OF ENVIRONMENTAL INFORMATION

1. Each Party shall ensure that:
(a) Public authorities possess and update environmental information which is relevant to their functions;
(b) Mandatory systems are established so that there is an adequate flow of information to public authorities about proposed and existing activities which may significantly affect the environment;
(c) In the event of any imminent threat to human health or the environment, whether caused by human activities or due to natural causes, all information which could enable the public to take measures to prevent or mitigate harm arising from the threat and is held by a public authority is disseminated immediately and without delay to members of the public who may be affected.
2. Each Party shall ensure that, within the framework of national legislation, the way in which public authorities make environmental information available to the public is transparent and that environmental information is effectively accessible, inter alia, by:
(a) Providing sufficient information to the public about the type and scope of environmental information held by the relevant public authorities, the basic terms and conditions under which such information is made available and accessible, and the process by which it can be obtained;
(b) Establishing and maintaining practical arrangements, such as:
(i) Publicly accessible lists, registers or files;
(ii) Requiring officials to support the public in seeking access to information under this Convention; and
(iii) The identification of points of contact; and
(c) Providing access to the environmental information contained in lists, registers or files as referred to in subparagraph (b) (i) above free of charge.
3. Each Party shall ensure that environmental information progressively becomes available in electronic databases which are easily accessible to the public through public telecommunications networks. Information accessible in this form should include:
(a) Reports on the state of the environment, as referred to in paragraph 4 below;
(b) Texts of legislation on or relating to the environment;
(c) As appropriate, policies, plans and programmes on or relating to the environment, and environmental agreements; and
(d) Other information, to the extent that the availability of such information in this form would facilitate the application of national law implementing this Convention,
provided that such information is already available in electronic form.
4. Each Party shall, at regular intervals not exceeding three or four years, publish and disseminate a national report on the state of the environment, including information on the quality of the environment and information on pressures on the environment.
5. Each Party shall take measures within the framework of its legislation for the purpose of disseminating, inter alia:
(a) Legislation and policy documents such as documents on strategies, policies, programmes and action plans relating to the environment, and progress reports on their implementation, prepared at various levels of

government;
(b) International treaties, conventions and agreements on environmental issues; and
(c) Other significant international documents on environmental issues, as appropriate.
6. Each Party shall encourage operators whose activities have a significant impact on the environment to inform the public regularly of the environmental impact of their activities and products, where appropriate within the framework of voluntary eco-labelling or eco-auditing schemes or by other means.
7. Each Party shall:
(a) Publish the facts and analyses of facts which it considers relevant and important in framing major environmental policy proposals;
(b) Publish, or otherwise make accessible, available explanatory material on its dealings with the public in matters falling within the scope of this Convention; and
(c) Provide in an appropriate form information on the performance of public functions or the provision of public services relating to the environment by government at all levels.
8. Each Party shall develop mechanisms with a view to ensuring that sufficient product information is made available to the public in a manner which enables consumers to make informed environmental choices.
9. Each Party shall take steps to establish progressively, taking into account international processes where appropriate, a coherent, nationwide system of pollution inventories or registers on a structured, computerized and publicly accessible database compiled through standardized reporting. Such a system may include inputs, releases and transfers of a specified range of substances and products, including water, energy and resource use, from a specified range of activities to environmental media and to on-site and offsite
treatment and disposal sites.
10. Nothing in this article may prejudice the right of Parties to refuse to disclose certain environmental information in accordance with article 4, paragraphs 3 and 4.

Article 6
PUBLIC PARTICIPATION IN DECISIONS ON SPECIFIC ACTIVITIES

1. Each Party:
(a) Shall apply the provisions of this article with respect to decisions on whether to permit proposed activities listed in annex I;
(b) Shall, in accordance with its national law, also apply the provisions of this article to decisions on proposed activities not listed in annex I which may have a significant effect on the environment. To this end, Parties shall determine whether such a proposed activity is subject to these provisions; and
(c) May decide, on a case-by-case basis if so provided under national law, not to apply the provisions of this article to proposed activities serving national defence purposes, if that Party deems that such application would have an adverse effect on these purposes.
2. The public concerned shall be informed, either by public notice or individually as appropriate, early in an environmental decision-making procedure, and in an adequate, timely and effective manner, inter alia, of:
(a) The proposed activity and the application on which a decision will be taken;
(b) The nature of possible decisions or the draft decision;

(c) The public authority responsible for making the decision;
(d) The envisaged procedure, including, as and when this information can be provided:
(i) The commencement of the procedure;
(ii) The opportunities for the public to participate;
(iii) The time and venue of any envisaged public hearing;
(iv) An indication of the public authority from which relevant information can be obtained and where the relevant information has been deposited for examination by the public;
(v) An indication of the relevant public authority or any other official body to which comments or questions can be submitted and of the time schedule for transmittal of comments or questions; and
(vi) An indication of what environmental information relevant to the proposed activity is available; and
(e) The fact that the activity is subject to a national or transboundary environmental impact assessment procedure.
3. The public participation procedures shall include reasonable time-frames for the different phases, allowing sufficient time for informing the public in accordance with paragraph 2 above and for the public to prepare and participate effectively during the environmental decision-making.
4. Each Party shall provide for early public participation, when all options are open and effective public participation can take place.
5. Each Party should, where appropriate, encourage prospective applicants to identify the public concerned, to enter into discussions, and to provide information regarding the objectives of their application before applying for a permit.
6. Each Party shall require the competent public authorities to give the public concerned access for examination, upon request where so required under national law, free of charge and as soon as it becomes available, to all information relevant to the decision-making referred to in this article that is available at the time of the public participation procedure, without prejudice to the right of Parties to refuse to disclose certain information in accordance with article 4, paragraphs 3 and 4. The relevant information shall include at least, and without prejudice to the provisions of article 4:
(a) A description of the site and the physical and technical characteristics of the proposed activity, including an estimate of the expected residues and emissions;
(b) A description of the significant effects of the proposed activity on the environment;
(c) A description of the measures envisaged to prevent and/or reduce the effects, including emissions;
(d) A non-technical summary of the above;
(e) An outline of the main alternatives studied by the applicant; and
(f) In accordance with national legislation, the main reports and advice issued to the public authority at the time when the public concerned shall be informed in accordance with paragraph 2 above.
7. Procedures for public participation shall allow the public to submit, in writing or, as appropriate, at a public hearing or inquiry with the applicant, any comments, information, analyses or opinions that it considers relevant to the proposed activity.
8. Each Party shall ensure that in the decision due account is taken of the outcome of the public participation.
9. Each Party shall ensure that, when the decision has been taken by the public authority, the public is promptly informed of the decision in accordance with the appropriate procedures. Each Party shall make accessible to the public the text of the decision along with the reasons and

considerations on which the decision is based.

10. Each Party shall ensure that, when a public authority reconsiders or updates the operating conditions for an activity referred to in paragraph 1, the provisions of paragraphs 2 to 9 of this article are applied mutatis mutandis, and where appropriate.

11. Each Party shall, within the framework of its national law, apply, to the extent feasible and appropriate, provisions of this article to decisions on whether to permit the deliberate release of genetically modified organisms into the environment.

Article 7
PUBLIC PARTICIPATION CONCERNING PLANS, PROGRAMMES AND POLICIES RELATING TO THE ENVIRONMENT

Each Party shall make appropriate practical and/or other provisions for the public to participate during the preparation of plans and programmes relating to the environment, within a transparent and fair framework, having provided the necessary information to the public. Within this framework, article 6, paragraphs 3, 4 and 8, shall be applied. The public which may participate shall be identified by the relevant public authority, taking into account the objectives of this Convention. To the extent appropriate, each Party shall endeavour to provide opportunities for public participation in the preparation of policies relating to the environment.

Article 8
PUBLIC PARTICIPATION DURING THE PREPARATION OF EXECUTIVE REGULATIONS AND/OR GENERALLY APPLICABLE LEGALLY BINDING NORMATIVE INSTRUMENTS

Each Party shall strive to promote effective public participation at an appropriate stage, and while options are still open, during the preparation by public authorities of executive regulations and other generally applicable legally binding rules that may have a significant effect on the environment. To this end, the following steps should be taken:

(a) Time-frames sufficient for effective participation should be fixed;

(b) Draft rules should be published or otherwise made publicly available; and

(c) The public should be given the opportunity to comment, directly or through representative consultative bodies.

The result of the public participation shall be taken into account as far as possible.

Article 9
ACCESS TO JUSTICE

1. Each Party shall, within the framework of its national legislation, ensure that any person who considers that his or her request for information under article 4 has been ignored, wrongfully refused, whether in part or in full, inadequately answered, or otherwise not dealt with in accordance with the provisions of that article, has access to a review procedure before a court of law or another independent and impartial body established by law.

In the circumstances where a Party provides for such a review by a court of law, it shall ensure that such a person also has access to an expeditious procedure established by law that is free of charge or inexpensive for reconsideration by a public authority or review by an independent and impartial body other than a court of law.

Final decisions under this paragraph 1 shall be binding on the public authority holding the information. Reasons shall be stated in writing, at least where access to information is refused under this paragraph.

2. Each Party shall, within the framework of its national legislation, ensure that members of the public concerned

(a) Having a sufficient interest

or, alternatively,
(b) Maintaining impairment of a right, where the administrative procedural law of a Party requires this as a precondition,
have access to a review procedure before a court of law and/or another independent and impartial body established by law, to challenge the substantive and procedural legality of any decision, act or omission subject to the provisions of article 6 and, where so provided for under national law and without prejudice to paragraph 3 below, of other relevant provisions of this Convention.
What constitutes a sufficient interest and impairment of a right shall be determined in accordance with the requirements of national law and consistently with the objective of giving the public concerned wide access to justice within the scope of this Convention. To this end, the interest of any non-governmental organization meeting the requirements referred to in article 2, paragraph 5, shall be deemed sufficient for the purpose of subparagraph (a) above. Such organizations shall also be deemed to have rights capable of being impaired for the purpose of subparagraph (b) above.
The provisions of this paragraph 2 shall not exclude the possibility of a preliminary review procedure before an administrative authority and shall not affect the requirement of exhaustion of administrative review procedures prior to recourse to judicial review procedures, where such a requirement exists under national law.
3. In addition and without prejudice to the review procedures referred to in paragraphs 1 and 2 above, each Party shall ensure that, where they meet the criteria, if any, laid down in its national law, members of the public have access to administrative or judicial procedures to challenge acts and omissions by private persons and public authorities which contravene provisions of its national law relating to the environment.
4. In addition and without prejudice to paragraph 1 above, the procedures referred to in paragraphs 1, 2 and 3 above shall provide adequate and effective remedies, including injunctive relief as appropriate, and be fair, equitable, timely and not prohibitively expensive. Decisions under this article shall be given or recorded in writing. Decisions of courts, and whenever possible of other bodies, shall be publicly accessible.
5. In order to further the effectiveness of the provisions of this article, each Party shall ensure that information is provided to the public on access to administrative and judicial review procedures and shall consider the establishment of appropriate assistance mechanisms to remove or reduce financial and other barriers to access to justice.

Article 10

MEETING OF THE PARTIES

1. The first meeting of the Parties shall be convened no later than one year after the date of the entry into force of this Convention. Thereafter, an ordinary meeting of the Parties shall be held at least once every two years, unless otherwise decided by the Parties, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to all Parties by the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, the said request is supported by at least one third of the Parties.
2. At their meetings, the Parties shall keep under continuous review the implementation of this Convention on the basis of regular reporting by the Parties, and, with this purpose in mind, shall:
(a) Review the policies for and legal and methodological approaches to access to information, public participation in decision-making and access to justice in environmental matters, with a view to further improving them;
(b) Exchange information regarding experience gained in concluding and implementing bilateral and multilateral agreements or other arrangements having relevance to the purposes of this Convention and to which one or more of the Parties are a party;

(c) Seek, where appropriate, the services of relevant ECE bodies and other competent international bodies and specific committees in all aspects pertinent to the achievement of the purposes of this Convention;
(d) Establish any subsidiary bodies as they deem necessary;
(e) Prepare, where appropriate, protocols to this Convention;
(f) Consider and adopt proposals for amendments to this Convention in accordance with the provisions of article 14;
(g) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention;
(h) At their first meeting, consider and by consensus adopt rules of procedure for their meetings and the meetings of subsidiary bodies;
(i) At their first meeting, review their experience in implementing the provisions of article 5, paragraph 9, and consider what steps are necessary to develop further the system referred to in that paragraph, taking into account international processes and developments, including the elaboration of an appropriate instrument concerning pollution release and transfer registers or inventories which could be annexed to this Convention.
3. The Meeting of the Parties may, as necessary, consider establishing financial arrangements on a consensus basis.
4. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State or regional economic integration organization entitled under article 17 to sign this Convention but which is not a Party to this Convention, and any intergovernmental organization qualified in the fields to which this Convention relates, shall be entitled to participate as observers in the meetings of the Parties.
5. Any non-governmental organization, qualified in the fields to which this Convention relates, which has informed the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe of its wish to be represented at a meeting of the Parties shall be entitled to participate as an observer unless at least one third of the Parties present in the meeting raise objections.
6. For the purposes of paragraphs 4 and 5 above, the rules of procedure referred to in paragraph 2 (h) above shall provide for practical arrangements for the admittance procedure and other relevant terms.

Article 11
RIGHT TO VOTE

1. Except as provided for in paragraph 2 below, each Party to this Convention shall have one vote.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 12
SECRETARIAT

The Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall carry out the following secretariat functions:
(a) The convening and preparing of meetings of the Parties;
(b) The transmission to the Parties of reports and other information received in accordance with the provisions of this Convention; and
(c) Such other functions as may be determined by the Parties.

Article 13
ANNEXES

The annexes to this Convention shall constitute an integral part thereof.

Article 14
AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Party may propose amendments to this Convention.
2. The text of any proposed amendment to this Convention shall be submitted in writing to the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall communicate it to all Parties at least ninety days before the meeting of the Parties at which it is proposed for adoption.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. Amendments to this Convention adopted in accordance with paragraph 3 above shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, approval or acceptance. Amendments to this Convention other than those to an annex shall enter into force for Parties having ratified, approved or accepted them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of notification of their ratification, approval or acceptance by at least three fourths of these Parties. Thereafter they shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, approval or acceptance of the amendments.
5. Any Party that is unable to approve an amendment to an annex to this Convention shall so notify the Depositary in writing within twelve months from the date of the communication of the adoption. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time substitute an acceptance for its previous notification and, upon deposit of an instrument of acceptance with the Depositary, the amendments to such an annex shall become effective for that Party.
6. On the expiry of twelve months from the date of its communication by the Depositary as provided for in paragraph 4 above an amendment to an annex shall become effective for those Parties which have not submitted a notification to the Depositary in accordance with the provisions of paragraph 5 above, provided that not more than one third of the Parties have submitted such a notification.
7. For the purposes of this article, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 15
REVIEW OF COMPLIANCE

The Meeting of the Parties shall establish, on a consensus basis, optional arrangements of a non-confrontational, non-judicial and consultative nature for reviewing compliance with the provisions of this Convention. These arrangements shall allow for appropriate public involvement and may include the option of considering communications from members of the public on matters related to this Convention.

Article 16
SETTLEMENT OF DISPUTES

1. If a dispute arises between two or more Parties about the interpretation or application of this Convention, they shall seek a solution by negotiation or by any other means of dispute settlement acceptable to the parties to the dispute.
2. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party may declare in writing to the Depositary that, for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 above, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:
(a) Submission of the dispute to the International Court of Justice;
(b) Arbitration in accordance with the procedure set out in annex II.
3. If the parties to the dispute have accepted both means of dispute

settlement referred to in paragraph 2 above, the dispute may be submitted only to the International Court of Justice, unless the parties agree otherwise.

Article 17
SIGNATURE

This Convention shall be open for signature at Aarhus (Denmark) on 25 June 1998, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 21 December 1998, by States members of the Economic Commission for Europe as well as States having consultative status with the Economic Commission for Europe pursuant to paragraphs 8 and 11 of Economic and Social Council resolution 36 (IV) of 28 March 1947, and by regional economic integration organizations constituted by sovereign States members of the Economic Commission for Europe to which their member States have transferred competence over matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of these matters.

Article 18
DEPOSITARY

The Secretary-General of the United Nations shall act as the Depositary of this Convention.

Article 19
RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL AND ACCESSION

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by signatory States and regional economic integration organizations.
2. This Convention shall be open for accession as from 22 December 1998 by the States and regional economic integration organizations referred to in article 17.
3. Any other State, not referred to in paragraph 2 above, that is a Member of the United Nations may accede to the Convention upon approval by the Meeting of the Parties.
4. Any organization referred to in article 17 which becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under this Convention. If one or more of such an organization's member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under this Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently.
5. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations referred to in article 17 shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification to the extent of their competence.

Article 20
ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For the purposes of paragraph 1 above, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of such an organization.
3. For each State or organization referred to in article 17 which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or organization of its instrument of ratification,

acceptance, approval or accession.

Article 21

WITHDRAWAL

At any time after three years from the date on which this Convention has come into force with respect to a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary. Any such withdrawal shall take effect on the ninetieth day after the date of its receipt by the Depositary.

Article 22

AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention, of which the English, French and Russian texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Aarhus (Denmark), this twenty-fifth day of June, one thousand nine hundred and ninety-eight.

Annex I

LIST OF ACTIVITIES REFERRED TO IN ARTICLE 6, PARAGRAPH 1 (a)

1. Energy sector:
- Mineral oil and gas refineries;
- Installations for gasification and liquefaction;
- Thermal power stations and other combustion installations with a heat input of 50 megawatts (MW)or more;
- Coke ovens;
- Nuclear power stations and other nuclear reactors including the dismantling or decommissioning of such power stations or reactors[1] (except research installations for the production and conversion of fissionable and fertile materials whose maximum power does not exceed 1 kW continuous thermal load);
- Installations for the reprocessing of irradiated nuclear fuel;
- Installations designed:
- For the production or enrichment of nuclear fuel;
- For the processing of irradiated nuclear fuel or high-level radioactive waste;
- For the final disposal of irradiated nuclear fuel;
- Solely for the final disposal of radioactive waste;
- Solely for the storage (planned for more than 10 years) of irradiated nuclear fuels or radioactive waste in a different site than the production site.

2. Production and processing of metals:
- Metal ore (including sulphide ore) roasting or sintering installations;
- Installations for the production of pig-iron or steel (primary or secondary fusion) including continuous casting, with a capacity exceeding 2.5 tons per hour;
- Installations for the processing of ferrous metals:
(i) Hot-rolling mills with a capacity exceeding 20 tons of crude steel per hour;
(ii) Smitheries with hammers the energy of which exceeds 50 kilojoules per hammer, where the calorific power used exceeds 20 MW;
(iii) Application of protective fused metal coats with an input exceeding 2 tons of crude steel per hour;
- Ferrous metal foundries with a production capacity exceeding 20 tons per day;
- Installations:
(i) For the production of non-ferrous crude metals from ore, concentrates or secondary raw materials by metallurgical, chemical or electrolytic processes;
(ii) For the smelting, including the alloying, of non-ferrous metals, including recovered products (refining, foundry casting, etc.), with a melting capacity exceeding 4 tons per day for lead and cadmium or 20 tons per day for all other metals;
- Installations for surface treatment of metals and plastic materials using an electrolytic or chemical process where the volume of the treatment vats exceeds 30 m^3.

---

[1] Nuclear power stations and other nuclear reactors cease to be such an installation when all nuclear fuel and other radioactively contaminated elements have been removed permanently from the installation site.

3. Mineral industry:
- Installations for the production of cement clinker in rotary kilns with a production capacity exceeding 500 tons per day or lime in rotary kilns with a production capacity exceeding 50 tons per day or in other furnaces with a production capacity exceeding 50 tons per day;
- Installations for the production of asbestos and the manufacture of asbestos-based products;
- Installations for the manufacture of glass including glass fibre with a melting capacity exceeding 20 tons per day;
- Installations for melting mineral substances including the production of mineral fibres with a melting capacity exceeding 20 tons per day;
- Installations for the manufacture of ceramic products by firing, in particular roofing tiles, bricks, refractory bricks, tiles, stoneware or porcelain, with a production capacity exceeding 75 tons per day, and/or with a kiln capacity exceeding 4 m^3 and with a setting density per kiln exceeding 300 kg/m^3.

4. Chemical industry: Production within the meaning of the categories of activities contained in this paragraph means the production on an industrial scale by chemical processing of substances or groups of substances listed in subparagraphs (a) to (g):

(a) Chemical installations for the production of basic organic chemicals, such as:
(i) Simple hydrocarbons (linear or cyclic, saturated or unsaturated, aliphatic or aromatic);
(ii) Oxygen-containing hydrocarbons such as alcohols, aldehydes, ketones, carboxylic acids, esters, acetates, ethers, peroxides, epoxy resins;
(iii) Sulphurous hydrocarbons;
(iv) Nitrogenous hydrocarbons such as amines, amides, nitrous compounds, nitro compounds or nitrate compounds, nitriles, cyanates, isocyanates;
(v) Phosphorus-containing hydrocarbons;
(vi) Halogenic hydrocarbons;
(vii) Organometallic compounds;
(viii) Basic plastic materials (polymers, synthetic fibres and cellulose-based fibres);
(ix) Synthetic rubbers;
(x) Dyes and pigments;
(xi) Surface-active agents and surfactants;

(b) Chemical installations for the production of basic inorganic chemicals, such as:
(i) Gases, such as ammonia, chlorine or hydrogen chloride, fluorine or hydrogen fluoride, carbon oxides, sulphur compounds, nitrogen oxides, hydrogen, sulphur dioxide, carbonyl chloride;
(ii) Acids, such as chromic acid, hydrofluoric acid, phosphoric acid, nitric acid, hydrochloric acid, sulphuric acid, oleum, sulphurous acids;
(iii) Bases, such as ammonium hydroxide, potassium hydroxide, sodium hydroxide;
(iv) Salts, such as ammonium chloride, potassium chlorate, potassium carbonate, sodium carbonate, perborate, silver nitrate;
(v) Non-metals, metal oxides or other inorganic compounds such as calcium carbide, silicon, silicon carbide;

(c) Chemical installations for the production of phosphorous-,nitrogen- or potassium-based fertilizers (simple or compound fertilizers);
(d) Chemical installations for the production of basic plant health products and of biocides;
(e) Installations using a chemical or biological process for the production of basic pharmaceutical products;
(f) Chemical installations for the production of explosives;
(g) Chemical installations in which chemical or biological processing is used for the production of protein feed additives, ferments and other protein substances.
5. Waste management:
- Installations for the incineration, recovery, chemical treatment or landfill of hazardous waste;
- Installations for the incineration of municipal waste with a capacity exceeding 3 tons per hour;
- Installations for the disposal of non-hazardous waste with a capacity exceeding 50 tons per day;
- Landfills receiving more than 10 tons per day or with a total capacity exceeding 25 000 tons, excluding landfills of inert waste.
6. Waste-water treatment plants with a capacity exceeding 150 000 population equivalent.
7. Industrial plants for the:
(a) Production of pulp from timber or similar fibrous materials;
(b) Production of paper and board with a production capacity exceeding 20 tons per day.
8. (a) Construction of lines for long-distance railway traffic and of airports with a basic runway length of 2 100 m or more[1];
(b) Construction of motorways and express roads[2];
(c) Construction of a new road of four or more lanes, or realignment and/or widening of an existing road of two lanes or less so as to provide four or more lanes, where such new road, or realigned and/or widened section of road, would be 10 km or more in a continuous length.
9. (a) Inland waterways and ports for inland-waterway traffic which permit the passage of vessels of over 1 350 tons;
(b) Trading ports, piers for loading and unloading connected to land and outside ports (excluding ferry piers) which can take vessels of over 1 350 tons.
10. Groundwater abstraction or artificial groundwater recharge schemes where the annual volume of water abstracted or recharged is equivalent to or exceeds 10 million cubic metres.
11. (a) Works for the transfer of water resources between river basins where this transfer aims at preventing possible shortages of water and where the amount of water transferred exceeds 100 million cubic metres/year;
(b) In all other cases, works for the transfer of water resources between river basins where the multiannual average flow of the basin of abstraction exceeds 2 000 million cubic metres/year and where the amount of water transferred exceeds 5% of this flow.

---

[1] For the purposes of this Convention, "airport" means an airport which complies with the definition in the 1944 Chicago Convention setting up the International Civil Aviation Organization (Annex 14).

[2] For the purposes of this Convention, "express road" means a road which complies with the definition in the European Agreement on Main International Traffic Arteries of 15 November 1975.

In both cases transfers of piped drinking water are excluded.
12. Extraction of petroleum and natural gas for commercial purposes where the amount extracted exceeds 500 tons/day in the case of petroleum and 500 000 cubic metres/day in the case of gas.
13. Dams and other installations designed for the holding back or permanent storage of water, where a new or additional amount of water held back or stored exceeds 10 million cubic metres.
14. Pipelines for the transport of gas, oil or chemicals with a diameter of more than 800 mm and a length of more than 40 km.
15. Installations for the intensive rearing of poultry or pigs with more than:
(a) 40 000 places for poultry;
(b) 2 000 places for production pigs (over 30 kg); or
(c) 750 places for sows.
16. Quarries and opencast mining where the surface of the site exceeds 25 hectares, or peat extraction, where the surface of the site exceeds 150 hectares.
17. Construction of overhead electrical power lines with a voltage of 220 kV or more and a length of more than 15 km.
18. Installations for the storage of petroleum, petrochemical, or chemical products with a capacity of 200 000 tons or more.
19. Other activities:
- Plants for the pretreatment (operations such as washing, bleaching, mercerization) or dyeing of fibres or textiles where the treatment capacity exceeds 10 tons per day;
- Plants for the tanning of hides and skins where the treatment capacity exceeds 12 tons of finished products per day;
- (a) Slaughterhouses with a carcass production capacity greater than 50 tons per day;
(b) Treatment and processing intended for the production of food products from:
(i) Animal raw materials (other than milk) with a finished product production capacity greater than 75 tons per day;
(ii) Vegetable raw materials with a finished product production capacity greater than 300 tons per day (average value on a quarterly basis);
(c) Treatment and processing of milk, the quantity of milk received being greater than 200 tons per day (average value on an annual basis);
- Installations for the disposal or recycling of animal carcasses and animal waste with a treatment capacity exceeding 10 tons per day;
- Installations for the surface treatment of substances, objects or products using organic solvents, in particular for dressing, printing, coating, degreasing, waterproofing, sizing, painting, cleaning or impregnating, with a consumption capacity of more than 150 kg per hour or more than 200 tons per year;
- Installations for the production of carbon (hard-burnt coal) or eléctrographite by means of incineration or graphitization.
20. Any activity not covered by paragraphs 1-19 above where public participation is provided for under an environmental impact assessment procedure in accordance with national legislation.
21. The provision of article 6, paragraph 1 (a) of this Convention, does not apply to any of the above projects undertaken exclusively or mainly for research, development and testing of new methods or products for less than two years unless they would be likely to cause a significant adverse effect on environment or health.
22. Any change to or extension of activities, where such a change or extension in itself meets the criteria/thresholds set out in this annex, shall be subject to article 6, paragraph 1 (a) of this Convention. Any other change

or extension of activities shall be subject to article 6, paragraph 1 (b) of this Convention.

Annex II
ARBITRATION

1. In the event of a dispute being submitted for arbitration pursuant to article 16, paragraph 2, of this Convention, a party or parties shall notify the secretariat of the subject matter of arbitration and indicate, in particular, the articles of this Convention whose interpretation or application is at issue. The secretariat shall forward the information received to all Parties to this Convention.
2. The arbitral tribunal shall consist of three members. Both the claimant party or parties and the other party or parties to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the president of the arbitral tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.
3. If the president of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party to the dispute, designate the president within a further two-month period.
4. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the receipt of the request, the other party may so inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the arbitral tribunal within a further two-month period. Upon designation, the president of the arbitral tribunal shall request the party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. If it fails to do so within that period, the president shall so inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.
5. The arbitral tribunal shall render its decision in accordance with international law and the provisions of this Convention.
6. Any arbitral tribunal constituted under the provisions set out in this annex shall draw up its own rules of procedure.
7. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.
8. The tribunal may take all appropriate measures to establish the facts.
9. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:
(a) Provide it with all relevant documents, facilities and information;
(b) Enable it, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.
10. The parties and the arbitrators shall protect the confidentiality of any information that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.
11. The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend interim measures of protection.
12. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to render its final decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.
13. The arbitral tribunal may hear and determine counter-claims arising directly out of the subject matter of the dispute.

14. Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its expenses, and shall furnish a final statement thereof to the parties.
15. Any Party to this Convention which has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute, and which may be affected by a decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.
16. The arbitral tribunal shall render its award within five months of the date on which it is established, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period which should not exceed five months.
17. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon all parties to the dispute. The award will be transmitted by the arbitral tribunal to the parties to the dispute and to the secretariat. The secretariat will forward the information received to all Parties to this Convention.
18. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ, ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

που έγινε στο Aarhus, Λανία,στις 25 Ιουνίου 1998

Τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης,

Υπενθυμίζοντας την 1η αρχή της Διακήρυξης της Στοκχόλμης για το ανθρώπινο περιβάλλον,

Υπενθυμίζοντας επίσης την 10η αρχή της Διακήρυξης του Ρίο για το περιβάλλον και την ανάπτυξη,

Υπενθυμίζοντας περαιτέρω τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης 37/7, της 28ης Οκτωβρίου 1982, για τον Παγκόσμιο Χάρτη της Φύσης και 45/94, της 14ης Δεκεμβρίου 1990, σχετικά με την ανάγκη να εξασφαλιστεί ένα υγιές περιβάλλον για την ευημερία των ατόμων,

Υπενθυμίζοντας τον Ευρωπαϊκό Χάρτη για το Περιβάλλον και την Υγεία, που υιοθετήθηκε κατά την Πρώτη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη για το Περιβάλλον και την Υγεία της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, στη Φρανκφούρτη (Frankfurt-am-Main) της Γερμανίας, στις 8 Δεκεμβρίου 1989,

Επιβεβαιώνοντας την ανάγκη να προστατευθεί, να διατηρηθεί και να βελτιωθεί η κατάσταση του περιβάλλοντος και να εξασφαλισθεί αειφόρος και περιβαλλοντικώς υγιής ανάπτυξη,

Αναγνωρίζοντας ότι η κατάλληλη προστασία του περιβάλλοντος είναι ουσιώδης για την ανθρώπινη ευημερία και την απόλαυση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην ίδια τη ζωή,

Αναγνωρίζοντας επίσης ότι κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να ζει σε περιβάλλον κατάλληλο για την υγεία και την ευημερία του, καθώς και το καθήκον, τόσο μεμονωμένα, όσο και σε συνεργασία με άλλους, να προστατεύει και να βελτιώνει το περιβάλλον για να ωφελούνται οι παρούσες και μέλλουσες γενεές,

Εκτιμώντας ότι, προκειμένου να ασκήσουν αυτό το δικαίωμα και να εκπληρώσουν αυτό το καθήκον, οι πολίτες πρέπει να διαθέτουν πρόσβαση στις πληροφορίες, να δικαιούνται να συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων και να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα και αναγνωρίζοντας, επ' αυτού, ότι οι πολίτες ενδέχεται να χρειάζονται συνδρομή για να ασκήσουν τα δικαιώματα τους,

Αναγνωρίζοντας ότι, στο πεδίο του περιβάλλοντος, η ευρύτερη πρόσβαση σε πληροφορίες και η συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων βελτιώνει την ποιότητα και την εφαρμογή των αποφάσεων, συμβάλλει στην ευαισθητοποίηση του κοινού για περιβαλλοντικά ζητήματα, δίδει στο κοινό την ευκαιρία να εκφράσει τις ανησυχίες του και επιτρέπει στις δημόσιες αρχές να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις ανησυχίες αυτές,

Αποσκοπώντας, με τον τρόπο αυτόν, να προωθήσουν την υπευθυνότητα και τη διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων και να ενισχύσουν την υποστήριξη του κοινού για τις αποφάσεις σχετικά με το περιβάλλον,

Αναγνωρίζοντας ότι είναι επιθυμητό να υπάρχει διαφάνεια σε όλους τους κλάδους της Δημόσιας Διοίκησης και καλώντας τα νομοθετικά σώματα να εφαρμόσουν τις αρχές της παρούσας Σύμβασης στις εργασίες τους,

Αναγνωρίζοντας επίσης ότι το κοινό χρειάζεται να έχει γνώση των διαδικασιών συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον, να διαθέτει ελεύθερη πρόσβαση σε αυτές και να γνωρίζει πως να τις χρησιμοποιεί,

Αναγνωρίζοντας περαιτέρω τη σπουδαιότητα των αντιστοίχων ρόλων τους οποίους μπορούν να διαδραματίσουν οι μεμονωμένοι πολίτες, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί και ο ιδιωτικός τομέας στην προστασία του περιβάλλοντος,

Επιθυμώντας να προωθήσουν την περιβαλλοντική εκπαίδευση, ώστε να προάγουν την κατανόηση του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης, και να ενθαρρύνουν την ευρέως διαδεδομένη ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με αποφάσεις που επηρεάζουν το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη, καθώς και τη συμμετοχή τους σε αυτές,

Σημειώνοντας, στο πλαίσιο αυτό, ότι είναι σημαντικό να γίνεται χρήση των μέσων ενημέρωσης και των ηλεκτρονικών ή άλλων, μελλοντικών μορφών επικοινωνίας,

Αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της πλήρους ενσωμάτωσης των περιβαλλοντικών παραμέτρων στη λήψη κυβερνητικών αποφάσεων και την επακόλουθη ανάγκη να κατέχουν οι δημόσιες αρχές επακριβείς, περιεκτικές και επικαιροποιημένες περιβαλλοντικές πληροφορίες,

Αναγνωρίζοντας ότι οι Δημόσιες Αρχές διατηρούν περιβαλλοντικές πληροφορίες προς το δημόσιο συμφέρον,

Μεριμνώντας να είναι προσιτοί στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών, αποτελεσματικοί δικαστικοί μηχανισμοί, ούτως ώστε να προστατεύονται τα έννομα συμφέροντα του και να εφαρμόζεται ο νόμος,

Σημειώνοντας ότι είναι σημαντικό να παρέχονται στους καταναλωτές κατάλληλες πληροφορίες για τα προϊόντα, ώστε να είναι σε θέση να κάνουν περιβαλλοντικές επιλογές εν γνώσει του θέματος.

Αναγνωρίζοντας την ανησυχία του κοινού σχετικά με την σκόπιμη απελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την ανάγκη για αυξημένη διαφάνεια και μεγαλύτερη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων στο εν λόγω πεδίο,

Πεπεισμένα ότι η εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης θα συμβάλει στην ενίσχυση της δημοκρατίας στην περιφέρεια της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη (ΟΕΕ) των Ηνωμένων Εθνών,

Έχοντας επίγνωση του ρόλου τον οποίο διαδραματίζει επ' αυτού η ΟΕΕ και υπενθυμίζοντας, μεταξύ άλλων, τους προσανατολισμούς της ΟΕΕ για την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον, οι οποίες υιοθετήθηκαν με την Υπουργική δήλωση που εγκρίθηκε κατά την Τρίτη Υπουργική Διάσκεψη «Περιβάλλον για την Ευρώπη» στη Σόφια της Βουλγαρίας, στις 25 Οκτωβρίου 1995,

Έχοντας κατά νουν τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο, που υπογράφτηκε στο Espoo της Φινλανδίας, στις 25 Φεβρουαρίου 1991, τη Σύμβαση για τις διασυνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων και τη Σύμβαση για την προστασία και τη χρήση διασυνοριακών υδατίνων οδών και διεθνών λιμνών, που έγιναν αμφότερες στο Ελσίνκι, στις 17 Μαρτίου 1992, καθώς και άλλες περιφερειακές συμβάσεις,

Έχοντας επίγνωση ότι η υιοθέτηση της παρούσας Σύμβασης θα έχει συντελέσει στην περαιτέρω ενίσχυση της διαδικασίας «Περιβάλλον για την Ευρώπη» και στα αποτελέσματα της τετάρτης Υπουργικής Διάσκεψης στο Aarhus της Δανίας, τον Ιούνιο του 1998,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1
ΣΤΟΧΟΣ

Προκειμένου να συμβάλει στην προστασία του δικαιώματος κάθε ατόμου από τις παρούσες και μελλοντικές γενεές να ζει σε περιβάλλον κατάλληλο για την υγεία και την ευημερία του, κάθε Μέρος εξασφαλίζει τα δικαιώματα της πρόσβασης σε πληροφορίες, της συμμετοχής του κοινού στη λήψη αποφάσεων και της πρόσβασης στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 2
ΟΡΙΣΜΟΙ

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, νοούνται ως:

1. «Μέρος», εκτός εάν από τα συμφραζόμενα της Σύμβασης συνάγεται άλλως, το Συμβαλλόμενο Μέρος της παρούσας Σύμβασης·

2. «Δημόσια αρχή»:

(α) Κυβέρνηση σε εθνικό, περιφερειακό ή άλλο επίπεδο·

(β) Φυσικά ή νομικά πρόσωπα που εκτελούν δημόσιο διοικητικό λειτούργημα, δυνάμει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων ειδικών καθηκόντων, δραστηριοτήτων ή υπηρεσιών σε σχέση με το περιβάλλον·

(γ) Οποιοδήποτε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει δημόσιες αρμοδιότητες ή ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή παρέχει δημόσιες υπηρεσίες, σε σχέση με το περιβάλλον, υπό τον έλεγχο φορέα ή ατόμου που εμπίπτει στις ανωτέρω περιπτώσεις(α) ή (β)·

(δ) Τα θεσμικά όργανα οποιουδήποτε περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης που μνημονεύεται στο άρθρο 17, ο οποίος είναι Μέρος της παρούσας Σύμβασης.

Ο παρών ορισμός δεν περιλαμβάνει φορείς ή θεσμικά όργανα που ενεργούν υπό δικαστική ή νομοθετική ιδιότητα·

3. «Περιβαλλοντικές πληροφορίες», κάθε πληροφορία υπό γραπτή, παραστατική, προφορική, ηλεκτρονική ή οποιαδήποτε άλλη υλική μορφή σχετικά με:

(α) Την κατάσταση στοιχείων του περιβάλλοντος, όπως είναι ο αέρας και η ατμόσφαιρα, τα ύδατα, το έδαφος, η γη, το τοπίο και οι φυσικές τοποθεσίες, η βιοποικιλότητα και οι συνιστώσες της, συμπεριλαμβανομένων των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών, καθώς και την αλληλεπίδραση μεταξύ των στοιχείων αυτών

β) Παράγοντες, όπως ουσίες, ενέργεια, θόρυβος και ακτινοβολία, και δραστηριότητες ή μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών μέτρων, περιβαλλοντικών συμφωνιών πολιτικών, νομοθεσίας, σχεδίων και προγραμμάτων, που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν τα στοιχεία του περιβάλλοντος που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω περίπτωσης (α) καθώς και αναλύσεις κόστους-ωφελείας και άλλες οικονομικές αναλύσεις και υποθέσεις που χρησιμοποιούνται στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον·

(γ) Την κατάσταση της ανθρώπινης υγείας και ασφάλειας, των συνθηκών της ανθρώπινης ζωής, των πολιτιστικών χώρων και των κτιριακών κατασκευών, στον βαθμό που επηρεάζονται ή ενδέχεται να επηρεασθούν από την κατάσταση των στοιχείων του περιβάλλοντος ή, μέσω των στοιχείων αυτών, από τους παράγοντες, δραστηριότητες ή μέτρα που αναφέρονται στην ανωτέρω περίπτωση (β)·

4. «Το κοινό», ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανισμοί ή οι ομάδες τους·

5. «Το ενδιαφερόμενο κοινό», το κοινό που επηρεάζεται ή ενδέχεται να επηρεασθεί από τη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον, ή έχει συμφέρον από αυτές˙ για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί που προωθούν την περιβαλλοντική προστασία και πληρούν οποιεσδήποτε προϋποθέσεις κατά το εθνικό δίκαιο θεωρείται ότι έχουν συμφέρον.

Άρθρο 3
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Κάθε Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και λοιπά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την επίτευξη συμβατότητας μεταξύ των διατάξεων για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης σχετικά με τις πληροφορίες τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, καθώς και κατάλληλα μέτρα επιβολής, προκειμένου να θεσπίσει και να διατηρεί ένα σαφές, διαφανές και συνεπές πλαίσιο για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

2. Κάθε Μέρος προσπαθεί να εξασφαλίσει ότι οι υπάλληλοι και οι αρχές συνδράμουν και παρέχουν οδηγίες στο κοινό κατά την επιδίωξη πρόσβασης σε πληροφορίες, με τη διευκόλυνση της συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και κατά την επιδίωξη πρόσβασης στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.

3. Κάθε Μέρος προωθεί την περιβαλλοντική εκπαίδευση και την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση του κοινού, ιδίως όσον αφορά τον τρόπο επίτευξης πρόσβασης σε πληροφορίες, συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και επίτευξης πρόσβασης στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.

4. Κάθε Μέρος προβλέπει ενδεδειγμένη αναγνώριση και υποστήριξη των ενώσεων, οργανισμών ή ομάδων που προωθούν την περιβαλλοντική προστασία και εξασφαλίζει τη συνέπεια του εθνικού νομικού του συστήματος με την υποχρέωση αυτήν.

5. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των Μερών να διατηρούν ή να εισαγάγουν μέτρα που παρέχουν ευρύτερη πρόσβαση σε πληροφορίες, εκτενέστερη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και ευρύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα από εκείνες που απαιτούνται κατά την παρούσα Σύμβαση.

6. Η παρούσα Σύμβαση δεν απαιτεί καμία παρέκκλιση από υφιστάμενα δικαιώματα πρόσβασης σε πληροφορίες, συμμετοχής του κοινού στη λήψη αποφάσεων και πρόσβασης στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.

7. Κάθε Μέρος προωθεί την εφαρμογή των αρχών της παρούσας Σύμβασης σε διεθνείς διαδικασίες λήψεως αποφάσεων για το περιβάλλον και εντός του πλαισίου

διεθνών οργανισμών για θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον.

8. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι τα άτομα που ασκούν τα δικαιώματά τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν υφίστανται κυρώσεις, ούτε διώκονται, ούτε παρενοχλούνται κατά οποιονδήποτε τρόπο για την ανάμιξή τους. Η παρούσα διάταξη δεν επηρεάζει την εξουσία των εθνικών δικαστηρίων να επιδικάζουν εύλογες δαπάνες σε δικαστικές διαδικασίες.

9. Εντός του πεδίου εφαρμογής των σχετικών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης, το κοινό διαθέτει πρόσβαση σε πληροφορίες, έχει τη δυνατότητα να συμμετέχει στη λήψη αποφάσεων και έχει πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, χωρίς διάκριση λόγω υπηκοότητας, ιθαγένειας ή τόπου διαμονής και στην περίπτωση νομικού προσώπου, χωρίς διάκριση ανάλογα με τον τόπο της καταχωρημένης έδρας του ή του πραγματικού κέντρου δραστηριοτήτων του.

Άρθρο 4
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

1. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι, υπό τους όρους των ακολούθων παραγράφων του παρόντος άρθρου, οι δημόσιες αρχές, ανταποκρινόμενες σε αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες, διαθέτουν τις εν λόγω πληροφορίες στο κοινό, εντός του πλαισίου της εθνικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον ζητούνται και υπό τους όρους της κατωτέρω υποπαραγράφου (β), αντιγράφων των πραγματικών εγγράφων που περιέχουν ή περιλαμβάνουν τις πληροφορίες αυτές:

(α) Χωρίς να πρέπει να δηλωθεί η ύπαρξη συμφέροντος·

(β) Υπό την ζητούμενη μορφή, εκτός εάν:

(i) Είναι εύλογο να τις διαθέτει η δημόσια αρχή υπό άλλη μορφή, περίπτωση στην οποία πρέπει να δικαιολογείται η διάθεσή τους υπό αυτή τη μορφή, ή

(ii) Οι πληροφορίες είναι ήδη διαθέσιμες για το κοινό υπό άλλη μορφή.

2. Οι περιβαλλοντικές πληροφορίες που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο 1 διατίθενται το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός μηνός από την υποβολή του αιτήματος, εκτός εάν ο όγκος και το σύνθετο των πληροφοριών δικαιολογούν παράταση αυτού του χρονικού διαστήματος έως δύο μήνες από την υποβολή του αιτήματος. Ο αιτών ενημερώνεται για τυχόν παράταση και για την αιτιολόγησή της.

3. Αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες δύναται να απορρίπτεται, εάν:

(α) Η δημόσια αρχή, στην οποία απευθύνεται το αίτημα, δεν διαθέτει τις ζητούμενες περιβαλλοντικές πληροφορίες·

(β) Το αίτημα είναι καταφανώς αδικαιολόγητο ή διατυπωμένο με υπέρ το δέον γενικό τρόπο ή

(γ) Το αίτημα αφορά υλικό υπό ολοκλήρωση ή αφορά εσωτερικές επικοινωνίες δημοσίων αρχών, σε περίπτωση που η εν λόγω εξαίρεση προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο ή την εθιμική πρακτική, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την κοινολόγηση.

4. Αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες δύναται να απορρίπτεται, εάν η κοινολόγηση θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις:

(α) Στον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εργασιών των Δημοσίων Αρχών, σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο·

(β) Στις διεθνείς σχέσεις, στην εθνική άμυνα ή στη δημόσια ασφάλεια·

(γ) Στην πορεία της δικαιοσύνης, στη δυνατότητα ενός ατόμου να τυγχάνει δίκαιης κρίσης ή στη δυνατότητα μιας Δημόσιας Αρχής να διεξάγει έρευνα ποινικού ή πειθαρχικού χαρακτήρα·

(δ) Στον εμπιστευτικό χαρακτήρα εμπορικών και βιομηχανικών πληροφοριών ,σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προστατεύεται βάσει του νόμου, προκειμένου να προστατεύεται νόμιμο οικονομικό συμφέρον. Εντός του πλαισίου αυτού, κοινολογούνται πληροφορίες σχετικά με εκπομπές οι οποίες είναι σημαντικές για την προστασία του περιβάλλοντος·

(ε) Σε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας·

(στ) Στον εμπιστευτικό χαρακτήρα προσωπικών δεδομένων ή/και φακέλων που σχετίζονται με φυσικό πρόσωπο, σε περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει συγκατατεθεί στην κοινολόγηση των πληροφοριών στο κοινό, σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο·

(ζ) Στα συμφέροντα τρίτου Μέρους, το οποίο έχει παράσχει τις ζητούμενες πληροφορίες, χωρίς το εν λόγω Μέρος να υπέχει νομική υποχρέωση ή να είναι δυνατόν να υποχρεωθεί νομικά να το πράξει, και σε περίπτωση που το εν λόγω Μέρος δεν συγκατατίθεται στην ανακοίνωση του υλικού· ή

(η) Στο περιβάλλον το οποίο αφορούν οι πληροφορίες, όπως ,οι χώροι αναπαραγωγής σπανίων ειδών.

Οι προαναφερόμενοι λόγοι απόρριψης ερμηνεύονται υπό στενή έννοια, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την κοινολόγηση και λαμβανομένου υπόψη κατά πόσον οι ζητούμενες πληροφορίες σχετίζονται με εκπομπές στο περιβάλλον.

5. Σε περίπτωση που μια Δημόσια Αρχή δεν διαθέτει τις ζητούμενες περιβαλλοντικές πληροφορίες η υπόψη Δημόσια Αρχή, το ταχύτερο δυνατόν, πληροφορεί τον αιτούντα ποια πιστεύει ότι είναι η Δημόσια Αρχή στην οποία είναι δυνατόν να υποβάλει αίτηση για τις ζητούμενες πληροφορίες ή διαβιβάζει το αίτημα στην Αρχή αυτή και ενημερώνει δεόντως τον αιτούντα.

6. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι, εάν οι πληροφορίες που εξαιρούνται από κοινολόγηση βάσει των ανωτέρω παραγράφων 3 (περ. γ) και 4, μπορούν να διαχωριστούν χωρίς να θίγεται ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των εξαιρουμένων πληροφοριών, οι δημόσιες αρχές διαθέτουν το υπόλοιπο των περιβαλλοντικών πληροφοριών που έχουν ζητηθεί.

7. Η απόρριψη αιτήματος είναι έγγραφη, εάν το αίτημα ήταν έγγραφο ή εάν ζητηθεί από τον αιτούντα. Η απόρριψη αναφέρει τους λόγους απόρριψης και δίδει πληροφορίες για πρόσβαση στη διαδικασία επανεξέτασης που προβλέπεται σύμφωνα με το άρθρο 9. Η απόρριψη λαμβάνει χώρα το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός μηνός από την υποβολή του αιτήματος εκτός εάν το σύνθετο των πληροφοριών δικαιολογεί παράταση αυτού του χρονικού διαστήματος έως δύο μήνες, από την υποβολή του αιτήματος. Ο αιτών ενημερώνεται για τυχόν παράταση και για την αιτιολόγησή της.

8. Κάθε Μέρος δύναται να επιτρέψει στις Δημόσιες Αρχές

του να επιβάλουν τέλος για την παροχή πληροφοριών, αλλά το τέλος αυτό δεν υπερβαίνει ένα εύλογο ποσό. Οι Δημόσιες Αρχές που σκοπεύουν να επιβάλουν το υπόψη τέλος για την παροχή πληροφοριών διαθέτουν στους αιτούντες πίνακα των τελών τα οποία ενδέχεται να εισπραχθούν, αναφέροντας τις περιστάσεις στις οποίες δύναται να εισπραχθούν ή όχι και πότε η παροχή πληροφοριών εξαρτάται από την προκαταβολή του τέλους αυτού.

Άρθρο 5
ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι:

(α) Οι Δημόσιες Αρχές κατέχουν και προσαρμόζουν στα νέα δεδομένα περιβαλλοντικές πληροφορίες που είναι σχετικές με το λειτούργημά τους·

(β) Καθιερώνονται υποχρεωτικά συστήματα ούτως ώστε να υπάρχει επαρκής ροή πληροφοριών προς τις Δημόσιες Αρχές σχετικά με προτεινόμενες και υφιστάμενες δραστηριότητες οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν σημαντικά το περιβάλλον·

(γ) Στην περίπτωση τυχόν επικείμενης απειλής για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, είτε προκαλείται από ανθρώπινες δραστηριότητες, είτε οφείλεται σε φυσικά αίτια, διαβιβάζονται αμέσως και αμελλητί στο κοινό που ενδέχεται να επηρεασθεί όλες οι πληροφορίες οι οποίες μπορούν να επιτρέψουν στο κοινό να λάβει μέτρα για την πρόληψη ή την άμβλυνση της ζημίας που προκύπτει από την απειλή και τις οποίες διαθέτει μια Δημόσια Αρχή.

2. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι, εντός του πλαισίου της εθνικής νομοθεσίας, οι Δημόσιες Αρχές διαθέτουν περιβαλλοντικές πληροφορίες στο κοινό κατά διαφανή τρόπο και ότι οι εν λόγω περιβαλλοντικές πληροφορίες είναι πράγματι ευπρόσιτες, μεταξύ άλλων, με την:

(α) Παροχή επαρκών πληροφοριών στο κοινό σχετικά με τον τύπο και την έκταση των περιβαλλοντικών πληροφοριών τις οποίες κατέχουν οι σχετικές Δημόσιες Αρχές, τους βασικούς όρους και προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι διαθέσιμες και προσιτές οι πληροφορίες αυτές, καθώς και σχετικά με τη διαδικασία με την οποία μπορούν να λαμβάνονται·

(β) Καθιέρωση και διατήρηση πρακτικών ρυθμίσεων, όπως:

(i) Καταλόγων, μητρώων ή φακέλων προσιτών στο κοινό·

(ii) Απαίτησης να υποστηρίζουν οι υπάλληλοι το κοινό κατά την επιδίωξη πρόσβασης σε πληροφορίες βάσει της παρούσας Σύμβασης· και

(iii) Την επισήμανση σημείων επαφής·

(γ) Παροχή πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες τις οποίες περιέχουν κατάλογοι, μητρώα ή φάκελοι, όπως αναφέρονται πιο πάνω, στην υποπαράγραφο (β) περιπτ. (i),ατελώς.

3. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει την προοδευτική διάθεση περιβαλλοντικών πληροφοριών σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων οι οποίες είναι ευπρόσιτες στο κοινό μέσω δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Οι πληροφορίες που είναι προσιτές υπό τη μορφή αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνουν:

(α) Εκθέσεις για την κατάσταση του περιβάλλοντος, όπως αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο 4·

(β) Νομοθετικά κείμενα για το περιβάλλον ή σχετικά με αυτό·

(γ)Οπως ενδείκνυται, πολιτικές, σχέδια και προγράμματα για το περιβάλλον ή σχετικά με αυτό, καθώς και περιβαλλοντικές συμφωνίες· και

(δ) Άλλες πληροφορίες, στον βαθμό που η διαθεσιμότητα των εν λόγω πληροφοριών υπό τη μορφή αυτή θα διευκόλυνε την εφαρμογή του εθνικού δικαίου με το οποίο εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω πληροφορίες είναι ήδη διαθέσιμες υπό ηλεκτρονική μορφή.

4. Κάθε Μέρος, σε τακτά χρονικά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τα τρία ή τέσσερα έτη, δημοσιεύει και διαδίδει εθνική έκθεση για την κατάσταση του περιβάλλοντος συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για την ποιότητα του περιβάλλοντος και πληροφοριών για τις πιέσεις που ασκούνται στο περιβάλλον.

5. Κάθε Μέρος λαμβάνει μέτρα, στο πλαίσιο της νομοθεσίας του, με σκοπό τη διάδοση, μεταξύ άλλων.

(α) Εγγράφων νομοθεσίας και πολιτικής, όπως εγγράφων για στρατηγικές, πολιτικές, προγράμματα και σχέδια δράσης σχετικά με το περιβάλλον, καθώς και εκθέσεις προόδου σχετικά με την εφαρμογή τους, που προπαρασκευάζονται σε διάφορα κυβερνητικά επίπεδα·

(β) Διεθνών συνθηκών, συμβάσεων και συμφωνιών για περιβαλλοντικά ζητήματα· και

(γ) Άλλων σημαντικών διεθνών εγγράφων για περιβαλλοντικά ζητήματα, όπως ενδείκνυται.

6. Κάθε Μέρος ενθαρρύνει τους οικονομικούς παράγοντες των οποίων οι δραστηριότητες έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον να ενημερώνουν τακτικά το κοινό σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων και προϊόντων τους, όπου ενδείκνυται στο πλαίσιο εθελοντικών συστημάτων οικολογικού σήματος ή οικολογικού ελέγχου ή με άλλα μέσα.

7. Κάθε Μέρος:

(α) Δημοσιεύει τα στοιχεία και τις αναλύσεις των στοιχείων τα οποία θεωρεί σχετικά και σημαντικά για τη διαμόρφωση σοβαρών προτάσεων περιβαλλοντικής πολιτικής·

(β) Δημοσιεύει, ή καθιστά προσιτό με άλλον τρόπο, διαθέσιμο επεξηγηματικό υλικό σχετικά με τις συναλλαγές του με το κοινό σε θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης· και

(γ) Παρέχει, υπό ενδεδειγμένη μορφή, πληροφορίες σχετικά με την άσκηση δημοσίων λειτουργημάτων ή την παροχή δημοσίων υπηρεσιών σχετικών με το περιβάλλον, από την κυβέρνηση σε όλα τα επίπεδα.

8. Κάθε Μέρος αναπτύσσει μηχανισμούς με σκοπό να εξασφαλίσει ότι διατίθενται στο κοινό επαρκείς πληροφορίες για προϊόντα, ούτως ώστε οι καταναλωτές να είναι σε θέση να κάνουν περιβαλλοντικές επιλογές εν γνώσει του θέματος.

9. Κάθε Μέρος προβαίνει σε ενέργειες προκειμένου να καθιερώσει προοδευτικά, λαμβάνοντας υπόψη διεθνείς διαδικασίες όπου ενδείκνυται, ένα συνεπές σύστημα καταλόγων ή μητρώων ρύπανσης, εθνικής κλίμακας, σε μια διαρθρωμένη, μηχανογραφημένη και προσιτή στο κοινό βάση δεδομένων, συντεταγμένης μέσω τυποποιημένης υποβολής εκθέσεων. Το σύστημα αυτό δύναται να συμπεριλαμβάνει εισροές, εκλύσεις και μεταφορές ενός συγκεκριμένου φάσματος ουσιών και προϊόντων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης ύδατος, ενέργειας και

πόρων από ένα συγκεκριμένο φάσμα δραστηριοτήτων σε περιβαλλοντικά μέσα και σε χώρους επεξεργασίας και διάθεσης αποβλήτων επί τόπου και εκτός τόπου.

10. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν θίγει το δικαίωμα των Μερών να αρνηθούν να κοινολογήσουν ορισμένες περιβαλλοντικές πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 4.

Άρθρο 6
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΕ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Κάθε Μέρος:

(α) Εφαρμόζει τις διατάξεις του παρόντος άρθρου όσον αφορά αποφάσεις για το κατά πόσον θα επιτρέψουν προτεινόμενες δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι·

(β) Σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, εφαρμόζει επίσης τις διατάξεις του παρόντος άρθρου σε αποφάσεις για προτεινόμενες δραστηριότητες που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, οι οποίες δύνανται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Για τον σκοπό αυτόν, τα Μέρη καθορίζουν κατά πόσον μια τέτοια προτεινόμενη δραστηριότητα υπόκειται σε αυτές τις διατάξεις· και

(γ) Δύνανται να αποφασίσουν, κατά περίπτωση, εάν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος άρθρου για προτεινόμενες δραστηριότητες που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας, εάν το εν λόγω Μέρος κρίνει ότι η υπόψη εφαρμογή θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στους σκοπούς αυτούς.

2. Το ενδιαφερόμενο κοινό ενημερώνεται, είτε με δημόσια ανακοίνωση, είτε μεμονωμένα, όπως ενδείκνυται, σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας λήψεως περιβαλλοντικών αποφάσεων και κατά κατάλληλο, έγκαιρο και αποτελεσματικό τρόπο, μεταξύ άλλων, σχετικά με:

(α) Την προτεινόμενη δραστηριότητα και την εφαρμογή για την οποία λαμβάνεται απόφαση·

(β) Τον χαρακτήρα πιθανών αποφάσεων ή του σχεδίου απόφασης·

(γ) Τη δημόσια αρχή που είναι υπεύθυνη για τη λήψη της απόφασης·

(δ) Την προβλεπόμενη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων, εάν και πότε μπορούν να παρασχεθούν αυτές οι πληροφορίες:

(i) Της έναρξης της διαδικασίας·

(ii) Των ευκαιριών συμμετοχής του κοινού·

(iii) Του χρόνου και του χώρου οποιασδήποτε προβλεπόμενης δημόσιας ακρόασης·

(iv) Ένδειξης της δημόσιας αρχής από την οποία μπορούν να λαμβάνονται σχετικές πληροφορίες και όπου έχουν κατατεθεί οι σχετικές πληροφορίες προς εξέταση από το κοινό·

(v) Ένδειξης της σχετικής δημόσιας αρχής ή οποιουδήποτε άλλου επίσημου φορέα στον οποίο μπορούν να υποβάλλονται σχόλια ή ερωτήσεις, καθώς και του χρονοδιαγράμματος για διαβίβαση σχολίων ή ερωτήσεων και

(vi) Ένδειξης των διαθέσιμων περιβαλλοντικών πληροφοριών σχετικών με την προτεινόμενη δραστηριότητα· και

(ε) Το γεγονός ότι η δραστηριότητα υπόκειται σε εθνική ή διασυνοριακή διαδικασίες εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

3. Οι διαδικασίες συμμετοχής του κοινού περιλαμβάνουν εύλογα χρονοδιαγράμματα για τις διάφορες φάσεις, προσφέροντας επαρκή χρόνο για την ενημέρωση του κοινού, σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 2, και για την προπαρασκευή και πραγματική συμμετοχή του κοινού κατά τη λήψη των περιβαλλοντικών αποφάσεων.

4. Κάθε Μέρος προβλέπει πρώιμη συμμετοχή του κοινού, όταν είναι ανοικτές όλες οι επιλογές και μπορεί να λάβει χώρα πραγματική συμμετοχή του κοινού.

5. Κάθε Μέρος θα πρέπει, όπου ενδείκνυται, να ενθαρρύνει τους μελλοντικούς αιτούντες ώστε να επισημαίνουν το ενδιαφερόμενο κοινό, να προβαίνουν σε συζητήσεις και να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τους στόχους της αίτησης τους πριν υποβάλουν αίτηση για άδεια.

6. Κάθε Μέρος απαιτεί από τις αρμόδιες Δημόσιες Αρχές να παρέχουν στο ενδιαφερόμενο κοινό πρόσβαση για εξέταση, κατόπιν αιτήματος σε περίπτωση που απαιτείται βάσει του εθνικού δικαίου, ατελώς και μόλις καθίστανται διαθέσιμες, σε όλες τις πληροφορίες σχετικά με τη λήψη αποφάσεων που αναφέρεται στο παρόν άρθρο, οι οποίες είναι διαθέσιμες κατά τη στιγμή της διαδικασίας συμμετοχής του κοινού, υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος των Μερών να αρνηθούν να κοινολογήσουν ορισμένες πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 4. Οι σχετικές πληροφορίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4:

(α) Περιγραφή του χώρου και των φυσικών και τεχνικών χαρακτηριστικών της προτεινόμενης δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένης εκτίμησης των αναμενόμενων καταλοίπων και εκπομπών·

(β) Περιγραφή των σημαντικών επιπτώσεων της προτεινόμενης δραστηριότητας στο περιβάλλον·

(γ) Περιγραφή των μέτρων που προβλέπονται για την πρόληψη ή/και τη μείωση των επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών·

(δ) Μη τεχνική περίληψη των ανωτέρω·

(ε) Σκιαγράφηση των κυριοτέρων εναλλακτικών λύσεων που μελετήθηκαν από τον αιτούντα· και

(στ) Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, τις κυριότερες εκθέσεις και συμβουλές που υποβάλλονται στη Δημόσια Αρχή κατά τη στιγμή που το ενδιαφερόμενο κοινό ενημερώνεται σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 2.

7. Οι διαδικασίες για συμμετοχή του κοινού επιτρέπουν στο κοινό να υποβάλλει, εγγράφως ή, όπως ενδείκνυται, σε δημόσια ακρόαση ή έρευνα με τον αιτούντα, τυχόν σχόλια, πληροφορίες, αναλύσεις ή γνώμες τις οποίες θεωρεί συναφείς με την προτεινόμενη δραστηριότητα.

8. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι στην απόφαση λαμβάνεται δεόντως υπόψη το αποτέλεσμα της συμμετοχής του κοινού.

9. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι, όταν έχει ληφθεί η απόφαση από τη Δημόσια Αρχή, το κοινό ενημερώνεται αμέσως για την απόφαση, σύμφωνα με τις ενδεδειγμένες διαδικασίες. Κάθε Μέρος καθιστά προσιτό στο κοινό το κείμενο της απόφασης, μαζί με την αιτιολογία και το σκεπτικό επί των οποίων βασίζεται η απόφαση.

10. Κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι, όταν μια δημόσια αρχή επανεξετάζει ή προσαρμόζει σε νέα δεδομένα τις συνθήκες λειτουργίας για μια δραστηριότητα που μνημονεύεται στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται ,τηρουμένων των αναλογιών, και όπου ενδείκνυται, οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 9 του παρόντος άρθρου.

11. Κάθε Μέρος, στο πλαίσιο του εθνικού του δικαίου, εφαρμόζει, στον βαθμό που είναι εφικτό και ενδεδειγμένο, τις διατάξεις του παρόντος άρθρου για αποφάσεις σχετικά με το κατά πόσον επιτρέπει τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον.

Άρθρο 7
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΣΧΕΔΙΑ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Κάθε Μέρος προβλέπει ενδεδειγμένα πρακτικά ή/ και άλλα μέτρα για τη συμμετοχή του κοινού κατά την προπαρασκευή σχεδίων και προγραμμάτων σχετικά με το περιβάλλον, εντός διαφανούς και δικαίου πλαισίου, κατόπιν παροχής των αναγκαίων πληροφοριών στο κοινό. Εντός του πλαισίου αυτού, εφαρμόζεται το άρθρο 6 παράγραφοι 3, 4 και 8. Το κοινό που δύναται να συμμετάσχει επισημαίνεται από τη σχετική Δημόσια Αρχή, λαμβανομένων υπόψη των στόχων της παρούσας Σύμβασης. Στον ενδεδειγμένο βαθμό, κάθε Μέρος καταβάλλει προσπάθειες προκειμένου να προσφέρει ευκαιρίες για συμμετοχή του κοινού κατά την προπαρασκευή πολιτικών σχετικά με το περιβάλλον.

Άρθρο 8
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ Η/ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΣ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Κάθε Μέρος προσπαθεί να προωθήσει πραγματική συμμετοχή του κοινού σε ενδεδειγμένο στάδιο, και ενώ είναι ακόμη ανοικτές οι επιλογές, κατά την προπαρασκευή από τις δημόσιες αρχές εκτελεστικών κανονισμών και άλλων νομικώς δεσμευτικών κανονιστικών πράξεων γενικής εφαρμογής που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα:

(α) Θα πρέπει να καθορίζονται επαρκή χρονοδιαγράμματα για αποτελεσματική συμμετοχή·

(β) Θα πρέπει να δημοσιεύονται ή να τίθενται με άλλον τρόπο στη διάθεση του κοινού σχέδια κανονιστικών πράξεων και

(γ) Θα πρέπει να δίδεται η ευκαιρία στο κοινό να διατυπώνει σχόλια, άμεσα ή μέσω αντυφοσωπευτικών συμβουλευτικών φορέων.

Το αποτέλεσμα της συμμετοχής του κοινού λαμβάνεται υπόψη όσο το δυνατόν περισσότερο.

Άρθρο 9
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

1. Κάθε Μέρος, στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας, εξασφαλίζει ότι οποιοδήποτε άτομο θεωρεί ότι το αίτημα του για πληροφορίες κατά το άρθρο 4 έχει αγνοηθεί, απορριφθεί αδίκως, είτε εν μέρει, είτε εξ ολοκλήρου, έχει απαντηθεί ανεπαρκώς ή κατά τα άλλα δεν έχει αντιμετωπισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, διαθέτει πρόσβαση σε διαδικασία επανεξέτασης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου φορέα που καθορίζεται δια νόμου.

Στις περιστάσεις που ένα Μέρος προβλέπει τη συγκεκριμένη επανεξέταση από δικαστήριο, εξασφαλίζει ότι το εν λόγω άτομο διαθέτει επίσης πρόσβαση σε ταχεία διαδικασία που καθορίζεται δια νόμου, για την οποία δεν καταβάλλονται τέλη ή δεν είναι δαπανηρή για αναθεώρηση από Δημόσια Αρχή ή επανεξέταση από άλλον ανεξάρτητο και αμερόληπτο φορέα του δικαστηρίου.

Οι τελικές αποφάσεις κατά την παρούσα παράγραφο 1 είναι δεσμευτικές για τη Δημόσια Αρχή που κατέχει τις πληροφορίες. Η αιτιολόγηση είναι έγγραφη, τουλάχιστον στις περιπτώσεις που η πρόσβαση σε πληροφορίες απορρίπτεται κατά την παρούσα παράγραφο.

2. Κάθε Μέρος, στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας, εξασφαλίζει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό:

(α) το οποίο έχει επαρκές συμφέρον

ή, εναλλακτικά,

(β) το οποίο ισχυρίζεται προσβολή δικαιώματος, σε περίπτωση που η διοικητική δικονομία ενός Μέρους το απαιτεί ως προϋπόθεση, διαθέτει πρόσβαση σε διαδικασία επανεξέτασης ενώπιον δικαστηρίου ή/ και άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου φορέα που καθορίζεται δια νόμου, προκειμένου να προσβάλει την ουσιαστική και τυπική νομιμότητα οποιασδήποτε απόφασης, πράξης ή παράλειψης που υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 6 και, όπου προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο και υπό την επιφύλαξη της κατωτέρω παραγράφου 3, άλλων σχετικών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Τι είναι αυτό που συνιστά επαρκές συμφέρον και προσβολή δικαιώματος προσδιορίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εθνικού δικαίου και σύμφωνα με τον στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης. Για τον σκοπό αυτόν, κρίνεται επαρκές για τον σκοπό της ανωτέρω υποπαραγράφου (α) το συμφέρον οποιουδήποτε μη κυβερνητικού οργανισμού ο οποίος πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5. Οι εν λόγω οργανισμοί θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν για τον σκοπό της ανωτέρω υποπαραγράφου (β).

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου 2 δεν αποκλείουν τη δυνατότητα προκαταρκτικής διαδικασίας επανεξέτασης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν επηρεάζουν την απαίτηση να εξαντληθούν οι διαδικασίες διοικητικής επανεξέτασης πριν από την προσφυγή σε διαδικασίες δικαστικής επανεξέτασης, όπου υφίσταται η εν λόγω απαίτηση βάσει του εθνικού δικαίου.

3. Επιπλέον, και υπό την επιφύλαξη των διαδικασιών επανεξέτασης που αναφέρονται στις ανωτέρω παραγράφους 1 και 2, κάθε Μέρος εξασφαλίζει ότι, σε περίπτωση που πληροί τα τυχόν κριτήρια που καθορίζονται στο εθνικό του δίκαιο, το κοινό διαθέτει πρόσβαση σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες, προκειμένου να προσβάλει πράξεις και παραλείψεις από ιδιώτες και δημόσιες αρχές, οι οποίες συνιστούν παράβαση διατάξεων του εθνικού του δικαίου σχετικά με το περιβάλλον.

4. Επιπλέον, και υπό την επιφύλαξη της ανωτέρω παραγράφου 1, οι διαδικασίες που αναφέρονται στις ανωτέρω παραγράφους 1,2 και 3 προβλέπουν κατάλληλη και αποτελεσματική επανόρθωση, συμπεριλαμβανομένων προσωρινών μέτρων, όπως ενδείκνυται, και είναι αμερόληπτες, δίκαιες, έγκαιρες και μη απαγορευτικά δαπανηρές. Οι αποφάσεις κατά το παρόν άρθρο δίδονται εγγράφως ή καταγράφονται. Στις αποφάσεις των δικαστηρίων, και όποτε είναι δυνατόν των άλλων φορέων, έχει πρόσβαση το κοινό.

5. Προκειμένου να προάγει την αποτελεσματικότητα των διατάξεων του παρόντος άρθρου, κάθε Μέρος εξα-

σφαλίζει την παροχή στο κοινό πληροφοριών σχετικά με την πρόσβαση σε διαδικασίες διοικητικής και δικαστικής επανεξέτασης και μελετά την καθιέρωση ενδεδειγμένων μηχανισμών αρωγής για την άρση ή τη μείωση οικονομικών και άλλων εμποδίων στη δικαιοσύνη.

Άρθρο 10
ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

1. Η πρώτη Σύνοδος των Μερών συγκαλείται το αργότερο εντός ενός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Εν συνεχεία, οι τακτικές Σύνοδοι των Μερών λαμβάνουν χώρα τουλάχιστον μία φορά ανά διετία, πλην αν άλλως αποφασίσουν τα Μέρη, ή κατόπιν γραπτού αιτήματος οποιουδήποτε Μέρους, υπό τον όρο ότι το αίτημα αυτό υποστηρίζεται από το ένα τρίτο τουλάχιστον των Μερών, εντός έξη μηνών από τη γνωστοποίηση του αιτήματος σε όλα τα Μέρη, από τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη.

2. Κατά τις συνόδους τους, τα Μέρη επανεξετάζουν συνεχώς την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, βάσει τακτικής υποβολής εκθέσεων από τα Μέρη και, έχοντας κατά νουν αυτόν τον σκοπό:

(α) Επανεξετάζουν τις πολιτικές, καθώς και τις νομικές και μεθοδολογικές προσεγγίσεις, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, με προοπτική την περαιτέρω βελτίωση τους·

(β) Ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την κτηθείσα εμπειρία από τη σύναψη και την εφαρμογή διμερών και πολυμερών συμφωνιών ή άλλων ρυθμίσεων που έχουν σχέση με τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης και στις οποίες είναι Μέρη ένα ή περισσότερα εκ των Μερών·

(γ) Επιζητούν, όπου ενδείκνυται, τις υπηρεσίες σχετικών οργάνων της ΟΕΕ και άλλων αρμοδίων διεθνών οργάνων και ειδικών επιτροπών για όλες τις πλευρές που είναι συναφείς με την επίτευξη των σκοπών της παρούσας Σύμβασης·

(δ) Συγκροτούν όσα επικουρικά όργανα κρίνουν αναγκαία·

(ε) Προπαρασκευάζουν, όπου ενδείκνυται, πρωτόκολλα της παρούσας Σύμβασης·

(στ) Εξετάζουν και εγκρίνουν προτάσεις για τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14·

(ζ) Εξετάζουν και αναλαμβάνουν οποιαδήποτε επιπρόσθετη δράση ενδέχεται να απαιτείται για την επίτευξη των σκοπών της παρούσας Σύμβασης·

(η) Κατά την πρώτη τους Σύνοδο, εξετάζουν και εγκρίνουν με συναίνεση εσωτερικό κανονισμό διαδικασίας για τις συνόδους τους και τις συνόδους επικουρικών οργάνων·

(θ) Κατά την πρώτη τους Σύνοδο, επανεξετάζουν την εμπειρία τους κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 παράγραφος 9 και εξετάζουν ποια μέτρα είναι αναγκαία για την περαιτέρω ανάπτυξη του συστήματος που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο, λαμβάνοντας υπόψη διεθνείς διαδικασίες και εξελίξεις, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας ενός ενδεδειγμένου εγγράφου όσον αφορά μητρώα ή καταλόγους σχετικά με την έκλυση ρύπανσης και τη μεταφορά της, το οποίο θα μπορούσε να προσαρτηθεί στην παρούσα Σύμβαση.

3. Η Σύνοδος των Μερών δύναται, εν ανάγκη, να εξετάζει την καθιέρωση χρηματοπιστωτικών ρυθμίσεων, βάσει συναίνεσης.

4. Τα Ηνωμένα Έθνη, οι ειδικευμένες υπηρεσίες τους, και ο Διεθνής Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας, καθώς και κάθε Κράτος ή περιφερειακός Οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης που δικαιούται κατά το άρθρο 17 να υπογράψει την παρούσα Σύμβαση, αλλά δεν είναν Μέρος της παρούσας Σύμβασης, καθώς και οποιοσδήποτε διακυβερνητικός οργανισμός που εξειδικεύεται στα πεδία τα οποία αφορά η παρούσα Σύμβαση, δικαιούνται να συμμετέχουν ως παρατηρητές στις συνόδους των Μερών.

5. Οποιοσδήποτε μη κυβερνητικός οργανισμός, που εξειδικεύεται στα πεδία τα οποία αφορά η παρούσα Σύμβαση, ο οποίος έχει ενημερώσει τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη ότι επιθυμεί να εκπροσωπηθεί σε Σύνοδο των Μερών, δικαιούται να συμμετάσχει ως παρατηρητής, εκτός εάν προβάλει αντιρρήσεις τουλάχιστον το ένα τρίτο των παρόντων στη Σύνοδο Μερών.

6. Για τους σκοπούς των ανωτέρω παραγράφων 4 και 5, ο εσωτερικός κανονισμός διαδικασίας που μνημονεύεται στην ανωτέρω παράγραφο 2 (περ.η) προβλέπει πρακτικές ρυθμίσεις για τη διαδικασία άδειας εισόδου και άλλους σχετικούς όρους.

Άρθρο 11
ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΨΗΦΟΥ

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της κατωτέρω παραγράφου 2, έκαστο Μέρος της παρούσας Σύμβασης διαθέτει μία ψήφο.

2. Οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα της αρμοδιότητάς τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου με αριθμό ψήφων ίσο με τον αριθμό των Κρατών μελών τους που είναι Μέρη της παρούσας Σύμβασης. Οι οργανισμοί αυτοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου, εάν τα Κράτη Μέλη τους ασκούν το δικαίωμα τους, και αντιστρόφως.

Άρθρο 12
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ο Εκτελεστικός Γραμματέας της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη εκτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα γραμματείας:

(α) Τη σύγκληση και προπαρασκευή των συνόδων των Μελών·

(β) Τη διαβίβαση στα Μέρη εκθέσεων και άλλων πληροφοριών που λαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης·

(γ) Οποιαδήποτε άλλα καθήκοντα που μπορούν να καθορισθούν από τα Μέρη.

Άρθρο 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Τα παραρτήματα της παρούσας Σύμβασης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της.

Άρθρο 14
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

1. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται να προτείνει τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης.

2. Το κείμενο κάθε προτεινόμενης τροποποίησης της παρούσας Σύμβασης υποβάλλεται εγγράφως στον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη ο οποίος τα γνωστοποιεί σε όλα τα Μέρη τουλάχιστον ενενήντα ημέρες πριν από τη Σύνοδο των Μερών κατά την οποία προτείνεται για έγκριση.

3. Τα Μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να επιτευχθεί συμφωνία επί οποιασδήποτε προτεινόμενης τροποποίησης της παρούσας Σύμβασης με συναίνεση. Εάν έχουν εξαντληθεί όλες οι προσπάθειες για συναίνεση και δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, η τροποποίηση, σε έσχατη ανάγκη, θεσπίζεται με την πλειοψηφία των τριών τετάρτων των παρόντων και ψηφιζόντων κατά τη Σύνοδο Μερών.

4. Οι τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης, που εγκρίνονται σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 3, ανακοινώνονται από τον Θεματοφύλακα σε όλα τα Μέρη για κύρωση, έγκριση ή αποδοχή. Οι τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης, πλην των τροποποιήσεων των Παραρτημάτων, τίθενται σε ισχύ για τα Μέρη που τις έχουν κυρώσει, εγκρίνει ή αποδεχθεί την ενενηκοστή ημέρα μετά την παραλαβή από τον Θεματοφύλακα της γνωστοποίησης της κύρωσης έγκρισης ή αποδοχής τους από τουλάχιστον τρία τέταρτα των εν λόγω Μερών. Στη συνέχεια, τίθενται σε ισχύ για οποιοδήποτε άλλο Μέρος την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω Μέρος καταθέτει το έγγραφο κύρωσης, έγκρισης ή αποδοχής των τροποποιήσεων.

5. Οποιοδήποτε Μέρος δεν είναι σε θέση να εγκρίνει τροποποίηση Παραρτήματος της παρούσας Σύμβασης το γνωστοποιεί στον Θεματοφύλακα εγγράφως εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία ανακοίνωσης της θέσπισης. Ο Θεματοφύλακας κοινοποιεί αμελλητί σε όλα τα Μέρη την εν λόγω ληφθείσα γνωστοποίηση. Κάθε Μέρος δύναται, ανά πάσα στιγμή, να αντικαταστήσει την προηγούμενη κοινοποίηση του με αποδοχή και, κατόπιν κατάθεσης στον Θεματοφύλακα εγγράφου αποδοχής, οι τροποποιήσεις του εν λόγω Παραρτήματος παράγουν αποτελέσματα για το μέλος αυτό.

6. Κατόπιν παρέλευσης δώδεκα μηνών από την ημερομηνία ανακοίνωσης της από τον Θεματοφύλακα, όπως αναφέρεται στην ανωτέρω παράγραφο 4, η τροποποίηση του Παραρτήματος παράγει αποτελέσματα για εκείνα τα Μέρη τα οποία δεν έχουν υποβάλει κοινοποίηση στον Θεματοφύλακα σύμφωνα με τις διατάξεις της ανωτέρω παραγράφου 5, υπό τον όρο ότι δεν έχουν υποβάλει την εν λόγω κοινοποίηση περισσότερα από το ένα τρίτο των Μερών.

7. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παρόντα και ψηφίζοντα Μέρη» νοούνται τα Μέρη που είναι παρόντα και ψηφίζουν, υπέρ ή κατά.

Άρθρο 15
ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

Η Σύνοδος των Μερών καθορίζει, βάσει συναίνεσης, προαιρετικές ρυθμίσεις, συμβουλευτικού, μη κατ' αντιπαράθεση και μη δικαστικού χαρακτήρα για την εξέταση της συμμόρφωσης προς τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης. Οι ρυθμίσεις αυτές προβλέπουν κατάλληλη συμμετοχή του κοινού και δύνανται να περιλαμβάνουν την επιλογή να εξετάζονται ανακοινώσεις από το κοινό επί θεμάτων που σχετίζονται με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 16
ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Εάν προκύψει διαφορά μεταξύ δύο ή περισσοτέρων Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη επιδιώκουν λύση μέσω διαπραγματεύσεων ή άλλων μέσων επίλυσης διαφορών, αποδεκτών από τα Μέρη της διαφοράς.

2. Κατά την υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση, ή ανά πάσα στιγμή εφεξής, ένα Μέρος δύναται να δηλώνει εγγράφως στον Θεματοφύλακα ότι, για διαφορά που δεν επιλύθηκε σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 1, δέχεται ένα ή και τα δύο από τα ακόλουθα μέσα επίλυσης των διαφορών ως υποχρεωτικό έναντι οποιουδήποτε Μέρους δέχεται την ιδία υποχρέωση:

(α) Υποβολή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο·

(β) Διαιτησία σύμφωνα με τη διαδικασία που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ.

3. Εάν τα Μέρη της διαφοράς έχουν αποδεχθεί και τα δύο μέσα επίλυσης της διαφοράς, που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο 2, η διαφορά δύναται να υποβληθεί μόνον στο Διεθνές Δικαστήριο, εκτός εάν τα Μέρη συμφωνήσουν άλλως.

Άρθρο 17
ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή στο Aarhus (Δανία) στις 25 Ιουνίου 1998, και εφεξής στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τις 21 Δεκεμβρίου 1998, από Κράτη Μέλη της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, καθώς και Κράτη που έχουν συμβουλευτικό καθεστώς στην Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη, σύμφωνα με τις παραγράφους 8 και 11 του ψηφίσματος 36 (IV) του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1947, και από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης, που έχουν συσταθεί από κυρίαρχα Κράτη Μέλη της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, στους οποίους τα Κράτη Μέλη τους έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητες για θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της αρμοδιότητας να συνάπτουν συνθήκες επί των εν λόγω θεμάτων.

Άρθρο 18
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών επιτελεί χρέη Θεματοφύλακα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 19
ΚΥΡΩΣΗ, ΑΠΟΔΟΧΗ, ΕΓΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα υπογράφοντα Κράτη και από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

2. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει ανοικτή, από τις 22 Δεκεμβρίου 1998, για προσχώρηση κρατών και περιφερειακών οργανισμών οικονομικής ολοκλήρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 17.

3. Οποιοδήποτε άλλο Κράτος, που δεν αναφέρεται στην ανωτέρω παράγραφο 2 το οποίο είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών, δύναται να προσχωρήσει στη Σύμβαση, κατόπιν έγκρισης από τη Σύνοδο των Μερών.

4. Κάθε οργανισμός που αναφέρεται στο άρθρο 17, ο οποίος καθίσταται Μέρος της παρούσας Σύμβασης χωρίς οποιοδήποτε από τα Κράτη Μέλη του να είναι Μέρος, δεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις κατά την παρούσα Σύμβαση. Εάν ένα ή περισσότερα Κράτη Μέλη του εν λόγω οργανισμού είναι Μέρος της παρούσας Σύμβασης, ο οργανισμός και τα Κράτη Μέλη του αποφασίζουν επί των αντιστοίχων ευθυνών τους για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους κατά την παρούσα

Σύμβαση. Στις περιπτώσεις αυτές ο οργανισμός και τα Κράτη Μέλη του δεν δικαιούνται να ασκούν ταυτοχρόνως δικαιώματα δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

5. Στα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης, που αναφέρονται στο άρθρο 17, δηλώνουν την έκταση των αρμοδιοτήτων τους σχετικά με τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Οι οργανισμοί αυτοί πληροφορούν επίσης τον Θεματοφύλακα για οποιαδήποτε ουσιώδη μεταβολή της έκτασης των αρμοδιοτήτων τους.

Άρθρο 20
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατάθεσης του δεκάτου έκτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για τους σκοπούς της ανωτέρω παραγράφου 1, οποιοδήποτε έγγραφο κατατίθεται από περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης δεν προσμετράται σε εκείνα που κατατίθενται από Κράτη Μέλη του οργανισμού.

3. Για κάθε κράτος ή οργανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 17, που κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει την παρούσα Σύμβαση ή προσχωρεί σε αυτή μετά την κατάθεση του δεκάτου έκτου ί εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω κράτος ή οργανισμό του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 21
ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ

Ανά πάσα στιγμή μετά παρέλευση τριετίας από την ημερομηνία κατά την οποία ετέθη σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση για ένα Μέρος το εν λόγω Μέρος δύναται να αποχωρήσει από τη Σύμβαση, επιδίδοντας γραπτή κοινοποίηση στον Θεματοφύλακα. Η αποχώρηση παράγει αποτελέσματα από την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία παραλαβής της από τον Θεματοφύλακα.

Άρθρο 22
ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας το αγγλικό, γαλλικό και ρωσικό κείμενο είναι εξ ίσου αυθεντικά, κατατίθεται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στο Aarhus (Δανία), την εικοστή πέμπτη Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ.

Παράρτημα Ι
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 6 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΠΕΡΠΙΤΩΣΗ (α)

Ενεργειακός τομέας:
- Διυλιστήρια αργού πετρελαίου και αερίου·
- Εγκαταστάσεις για αεριοποίηση και υγροποίηση·
- Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί και άλλες εγκαταστάσεις καύσεως με θερμική ισχύ από 50 MW και άνω·
- Εγκαταστάσεις οπτανθρακοποίησης·
- Πυρηνικοί σταθμοί και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες, συμπεριλαμβανομένης της διάλυσης ή του παροπλισμού αυτών [1]/ (εκτός από τις ερευνητικές μονάδες για την παραγωγή και μετατροπή σχάσιμων και αναπαραγόμενων υλικών, με ανώτατη διαρκή θερμική ισχύ κάτω του 1 kW)·
- Εγκαταστάσεις για την επανεπεξεργασία ακτινοβολη μένων πυρηνικών καυσίμων·
- Εγκαταστάσεις:
- Για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων·
- Για την επεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων ή πολύ ραδιενεργών αποβλήτων·
- Για την τελική διάθεση ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων Αποκλειστικά για την τελική διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων·
- Αποκλειστικά για την αποθήκευση (η οποία προγραμματίζεται για περισσότερο από 10 έτη) ακτινοβολη μένων πυρηνικών καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων σε χώρο διαφορετικό από τον χώρο παραγωγής.

2. Παραγωγή και μεταποίηση μετάλλων:
- Εγκαταστάσεις φρύξης ή επίτηξης μεταλλεύματος (συμπεριλαμβανομένου του θειούχου μεταλλεύματος)·
- Εγκαταστάσεις παραγωγής χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενούς ή δευτερογενούς), συμπεριλαμβανομένων των χυτηρίων συνεχούς χύτευσης ωριαίας δυναμικότητας άνω των 2,5 τόνων
- Εγκαταστάσεις επεξεργασίας σιδηρούχων μετάλλων:

(i) Με έλασμα εν θερμώ, ωριαίας δυναμικότητας άνω των 20 τόνων ακατέργαστου χάλυβα·

(ii) Με σφυρηλάτηση με σφύρες κρουστικής ενέργειας άνω των 50 kj ανά σφύρα και όταν η χρησιμοποιούμενη θερμική ισχύς υπερβαίνει τα 20 MW·

(iii) Με επίθεση προστατευτικού στρώματος τηγμένου μετάλλου, με δυναμικότητα κατεργασίας άνω των δύο τόνων ακατέργαστου χάλυβα ανά ώρα·

- Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων με δυναμικότητα παραγωγής άνω των 20 τόνων ημερησίως·

Εγκαταστάσεις:

(i) Παραγωγής ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συγκεντρώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες·

(ii) Τήξης μη σιδηρούχων μετάλλων και κραμάτων, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων ανάκτησης (εξευγενισμός, χύτευση, κ.λπ.), τηκτικής δυναμικότητας άνω των 4 τόνων για τον μόλυβδο και το κάδμιο ή 20 τόνων για όλα τα άλλα μέταλλα ημερησίως·

- Εγκαταστάσεις επιφανειακής επεξεργασίας μετάλλων και πλαστικών υλικών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες, εφόσον ο όγκος των κάδων που χρησιμοποιούνται για την κατεργασία υπερβαίνει τα 30 m^3.

3. Βιομηχανία ορυκτών προϊόντων:

Εγκαταστάσεις παραγωγής κλίνκερ (τσιμέντου) σε

---

[1] Οι πυρηνικοί σταθμοί και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες παύουν να χαρακτηρίζονται ως τέτοιοι, όταν όλα τα πυρηνικά καύσιμα και άλλα ραδιενεργώς μολυσμένα στοιχεία αφαιρεθούν μονίμως από τον χώρο της εγκατάστασης.

περιστροφικούς κλιβάνους, με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής άνω των 500 τόνων, ή άσβεστου σε περιστροφικούς κλιβάνους, με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 50 τόνων, ή σε άλλου είδους κλιβάνους, με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 50 τόνων

- Εγκαταστάσεις παραγωγής αμιάντου και κατασκευής προϊόντων με βάση τον αμίαντο·

- Εγκαταστάσεις παραγωγής γυαλιού, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παραγωγής ινών γυαλιού, με ημερήσια τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων·

- Εγκαταστάσεις τήξης ορυκτών υλών, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παραγωγής ινών από ορυκτές ύλες, με ημερήσια τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων·

- Εγκαταστάσεις παραγωγής κεραμικών ειδών με ψήσιμο, ιδίως δε κεραμιδιών, τούβλων, πυρίμαχων πλίνθων, πλακιδίων, ψευδοπορσελάνης ή πορσελάνης, με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 75 τόνων ή/και με δυναμικότητα κλιβάνου άνω των 4 m^3 και πυκνότητα φορτώσεως άνω των 300 kg/m^3.

4. Χημική βιομηχανία: Η παραγωγή κατά την έννοια των κατηγοριών δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στην παρούσα παράγραφο υποδηλώνει την παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα και με χημική μετατροπή, των υλών ή ομάδων υλών που απαριθμούνται στα στοιχεία (α) έως (ζ):

(α) Χημικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή βασικών χημικών οργανικών προϊόντων, όπως:

(i) Απλών υδρογονανθράκων (γραμμικών ή κυκλικών, κεκορεσμένων ή ακόρεστων, αλειφατικών ή αρωματικών)·

(ii) Οξυγονούχων υδρογονανθράκων, ιδίως δε αλκοολών, αλδεϋδών, κετονών, καρβοξυλτκών οξέων, εστέρων, οξικών ενώσεων, αιθέρων, υπεροξειδίων, εποξικών ρητινών·

(iii) Θειούχων υδρογονανθράκων·

(iv) Αζωτούχων υδρογονανθράκων, ιδίως δε αμινών, αμιδίων, νιτρωμένων, νιτρωδών ή νιτρικών ενώσεων, νιτριλίων, κυανικών και ισοκυανικών ενώσεων·

(v) Φωσφορούχων υδρογονανθράκων·

(vi) Αλογονούχων υδρογονανθράκων·

(vii) Οργανομεταλλικών ενώσεων·

(viii) Βασικών πλαστικών υλών (πολυμερών, συνθετικών ινών και ινών με βάση την κυτταρίνη)·

(ix) Συνθετικού καουτσούκ·

(x) Χρωμάτων και χρωστικών υλικών·

(xi) Απορρυπαντικών και τασιενεργών ουσιών.

(β) Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής βασικών ανόργανων χημικών προϊόντων, όπως:

(i) Αερίων, όπως αμμωνίας, χλωρίου ή υδροχλωρίου, φθορίου ή υδροφθορίου, οξειδίων του άνθρακα, θειικών ενώσεων, οξειδίων του αζώτου, υδρογόνου, διοξειδίου του θείου, διχλωριούχου καρβονυλίου·

(ii) Οξέων, όπως χρωμικού, υδροφθορικού, φωσφορικού, νιτρικού, υδροχλωρικού, θειικού, ατμίζοντος θειικού και άλλων θειούχων οξέων·

(iii) Βάσεων, ιδίως δε υδροξειδίου του αμμωνίου, υδροξειδίου του καλίου, υδροξειδίου του νατρίου·

(iv) Αλάτων, όπως χλωριούχου αμμωνίου, χλωρικού καλίου, ανθρακικού καλίου, ανθρακικού νατρίου, υπερβορικών αλάτων, νιτρικού αργύρου·

(v) Αμετάλλων, μεταλλοξειδίων ή άλλων ανόργανων ενώσεων, όπως ανθρακασβεστίου, πυριτίου, ανθρακοπυριτίου.

(γ) Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλών ή σύνθετων)·

(δ) Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής βασικών φυτοϋγειονομικών προϊόντων και βιοκτόνων·

(ε) Εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν χημική ή βιολογική διεργασία για την παρασκευή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων·

(στ) Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής εκρηκτικών υλών·

(ζ) Χημικές εγκαταστάσεις στις οποίες χρησιμοποιείται χημική ή βιολογική επεξεργασία για την παρασκευή πρωτεϊνικών προσθέτων σε ζωοτροφές, ενζύμων και άλλων ουσιών πρωτεϊνικής σύστασης.

5. Διαχείριση αποβλήτων:

- Εγκαταστάσεις για την αποτέφρωση, ανάκτηση, χημική κατεργασία ή υγειονομική ταφή επικινδύνων αποβλήτων·

- Εγκαταστάσεις για την αποτέφρωση αστικών αποβλήτων, με ωριαία δυναμικότητα άνω των 3 τόνων·

- Εγκαταστάσεις για τη διάθεση μη επικινδύνων αποβλήτων, με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 50 τόνων·

- Χώροι υγειονομικής ταφής που δέχονται άνω των 10 τόνων ημερησίως ή ολικής χωρητικότητας άνω των 25.000 τόνων, εκτός από τους χώρους υγειονομικής ταφής αδρανών αποβλήτων.

6. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων δυναμικότητας άνω των 150.000 ισοδυνάμου πληθυσμού.

7. Βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

(α) Παραγωγής χαρτοπολτού από ξύλο ή παρόμοια ινώδη υλικά·

(β) Παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού, με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής άνω των 20 τόνων.

8. (α) Έργα κατασκευής σιδηροδρομικών γραμμών μεγάλων αποστάσεων και αερολιμένων[1] με βασικούς διαδρόμους προσγείωσης μήκους άνω των 2 100 μέτρων·

(β) Έργα κατασκευής αυτοκινητοδρόμων και οδών ταχείας κυκλοφορίας[2]·

(γ) Έργα κατασκευής νέων οδών με τέσσερεις και άνω λωρίδες κυκλοφορίας ή ευθυγράμμιση ή/και διαπλάτυνση υφισταμένων οδών δύο το πολύ λωρίδων κυκλοφορίας, ώστε να δημιουργηθούν τέσσερεις και άνω λωρίδες, όταν το νέο ή ευθυγραμμισμένο ή/και διευρυμένο αυτό τμήμα της οδού πρόκειται να έχει συνεχές μήκος από 10 km και άνω.

9. (α) Εσωτερικές πλωτές οδοί και λιμένες για την κυκλοφορία στις εσωτερικές πλωτές οδούς που επιτρέπουν τη διέλευση σκαφών άνω των 1.350 τόνων·

(β) Εμπορικοί λιμένες αποβάθρες φορτοεκφόρτωσης που συνδέονται με την ξηρά και εξωτερικοί λιμένες (εκτός των αποβάθρων για τα πορθμεία), όπου μπορούν να προσεγγίσουν σκάφη άνω των 1.350 τόνων.

10. Έργα άντλησης υπόγειων υδάτων ή έργα τεχνη-

[1] Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ως «αερολιμένες» νοούνται οι πληρούντες τον ορισμό της Σύμβασης του Σικάγου του 1944 για την ίδρυση του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (παράρτημα 14).

[2] Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ως «οδοί ταχείας κυκλοφορίας» νοούνται οδοί κατά την έννοια της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας της 15ης Νοεμβρίου 1975 για τις κύριες διεθνείς οδικές αρτηρίες.

τής αναπλήρωσης υπόγειων υδάτων, εφόσον ο ετήσιος όγκος αντλούμενου ή αναπληρούμενου ύδατος ισούται ή υπερβαίνει τα 10.000.000 m^3.

11. (α) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη, όταν η εκτροπή αυτή αποσκοπεί στην πρόληψη ενδεχόμενης λειψυδρίας και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει τα 100.000.000 m^3/ετησίως·

(β) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη, όταν η πολυετής μέση ροή της λεκάνης άντλησης υπερβαίνει τα 2.000.000.000 m^3/ετησίως και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει το 5% της ροής αυτής.

Σε αμφότερες τις περιπτώσεις η εκτροπή πόσιμου ύδατος μέσω αγωγών εξαιρείται.

12. Εγκαταστάσεις άντλησης πετρελαίου και φυσικού αερίου για εμπορικούς σκοπούς, δυναμικότητας άνω των 500 τόνων ημερησίως όσον αφορά το πετρέλαιο και 500.000 m^3 ημερησίως όσον αφορά το φυσικό αέριο.

13. Φράγματα και άλλες εγκαταστάσεις προοριζόμενες για τη συγκράτηση ή την μη μόνιμη αποθήκευση υδάτων, όπου ο όγκος της νέας ή της πρόσθετης ποσότητας του συγκρατημένου ή ταμιευομένου ύδατος υπερβαίνει τα 10.000.000 m^3.

14. Αγωγοί μεταφοράς αερίου, πετρελαίου ή χημικών ουσιών, με διάμετρο άνω των 800 mm και μήκος άνω των 40 km.

15. Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών ή χοίρων με περισσότερες από:

(α) 40.000 θέσεις για πουλερικά·

(β) 2.000 θέσεις για χοίρους παραγωγής (άνω των 30 kg)· ή

(γ) 750 θέσεις για χοιρομητέρες.

16. Λατομεία και υπαίθρια ορυχεία εκτάσεως άνω των 25 εκταρίων ή, όταν πρόκειται για τύρφη, άνω των 150 εκταρίων.

17. Κατασκευή εναέριων αγωγών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας με τάση 220 kV και άνω και μήκος άνω των 15 km.

18. Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών ή χημικών προϊόντων, με δυναμικότητα τουλάχιστον 200.000 τόνων.

19. Αλλες δραστηριότητες:

- Εγκαταστάσεις προεπεξεργασίας (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφής ινών ή υφασμάτων, με ημερήσια δυναμικότητα επεξεργασίας άνω των 10 τόνων·

- Εγκαταστάσεις δέψης δερμάτων, εφόσον η ημερήσια δυναμικότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους 12 τόνους τελικών προϊόντων·

(α) Σφαγεία με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής σφαγίων άνω των 50 τόνων

(β) Επεξεργασία και μεταποίηση για την παραγωγή προϊόντων διατροφής από:

(i) Ζωική πρώτη ύλη (εκτός του γάλακτος) με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 75 τόνων·

(ii) Φυτική πρώτη ύλη, ημερήσιας δυναμικότητας παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 300 τόνων (μέση τριμηνιαία τιμή)·

γ) Επεξεργασία και μεταποίηση γάλακτος, όταν η ποσότητα του λαμβανομένου γάλακτος υπερβαίνει τους 200 τόνους ημερησίως (μέση ετήσια τιμή)·

- Εγκαταστάσεις για την εξάλειψη ή την αξιοποίηση σφαγίων και ζωικών απορριμμάτων, με ημερήσια δυναμικότητα επεξεργασίας ανώτερη των 10 τόνων·

- Εγκαταστάσεις επεξεργασίας της επιφάνειας υλών, αντικειμένων ή προϊόντων με τη χρησιμοποίηση οργανικών διαλυτών, ιδίως για τις εργασίες προετοιμασίας, εκτύπωσης, επίστρωσης, καθαρισμού των λιπών, αδιαβροχοποίησης, κολλαρίσματος βαφής, καθαρισμού ή διαβροχής, με δυναμικότητα κατανάλωσης άνω των 150 kg διαλύτη ανά ώρα ή άνω των 200 τόνων ανά έτος·

- Εγκαταστάσεις για την παραγωγή άνθρακα (σκληρός άνθρακας) ή ηλεκτρογραφίτη με καύση ή γραφιτοποίηση.

20. Οποιαδήποτε δραστηριότητα δεν καλύπτεται από τις παραγράφους 1-19, για την οποία προβλέπεται συμμετοχή του κοινού βάσει διαδικασίας εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

21. Η διάταξη του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο (α) δεν ισχύει για κανένα από τα ανωτέρω έργα που εκτελείται αποκλειστικά ή κυρίως για έρευνα, ανάπτυξη και πειραματική δοκιμή νέων μεθόδων ή προϊόντων για χρονικό διάστημα μικρότερο των δύο ετών, εκτός εάν ενδέχεται να προκαλέσουν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον ή στην υγεία.

22. Τυχόν μεταβολή ή επέκταση των δραστηριοτήτων, σε περίπτωση που η εν λόγω μεταβολή ή επέκταση αυτή καθ'εαυτή πληροί τα κριτήρια/κατώφλια που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα, υπόκειται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο (α). Οποιαδήποτε άλλη αλλαγή ή επέκταση των δραστηριοτήτων υπόκειται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο (β).

Παράρτημα ΙΙ
ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

1. Σε περίπτωση που μια διαφορά υποβάλλεται σε διαιτησία, βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 2 της παρούσας Σύμβασης, το Μέρος ή τα Μέρη κοινοποιούν στη γραμματεία το θέμα που αποτελεί το αντικείμενο διαιτησίας και υποδεικνύουν, ειδικότερα, τα άρθρα της παρούσας Σύμβασης των οποίων αμφισβητείται η ερμηνεία ή η εφαρμογή. Η γραμματεία προωθεί τις ληφθείσες πληροφορίες σε όλα τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης.

2. Το Διαιτητικό Δικαστήριο απαρτίζεται από τρία Μέλη. Τόσο το ενάγον Μέρος ή Μέρη, όσο και το έτερο διαφωνούν Μέρος ή Μέρη ορίζει έναν διαιτητή και οι δύο επιλεγέντες διαιτητές, ορίζουν κατόπιν κοινής συμφωνίας τον τρίτο διαιτητή, ο οποίος είναι ο Πρόεδρος του Διαιτητικού Δικαστηρίου. Ο Πρόεδρος δεν είναι υπήκοος ενός των διαφωνούντων Μερών, ούτε έχει τον συνήθη τόπο κατοικίας του/της στο έδαφος ενός εκ των εν λόγω Μερών, ούτε απασχολείται από οποιοδήποτε εξ αυτών, ούτε έχει ασχοληθεί με την περίπτωση αυτή υπό οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

3. Εάν ο Πρόεδρος του Διαιτητικού Δικαστηρίου δεν έχει ορισθεί εντός δύο μηνών από τον διορισμό του δεύτερου διαιτητή, ο Εκτελεστικός Γραμματέας της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε διαφωνούντος Μέρους, ορίζει τον Πρόεδρο εντός περαιτέρω χρονικού διαστήματος δύο μηνών.

4. Εάν ένα εκ των διαφωνούντων Μερών δεν ορίσει διαιτητή εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος, το έτερο Μέρος δύναται να ενημερώνει τον

Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, ο οποίος ορίζει τον Πρόεδρο του Διαιτητικού Δικαστηρίου εντός περαιτέρω χρονικού διαστήματος δύο μηνών. Κατόπιν του διορισμού του, ο Πρόεδρος του Διαιτητικού Δικαστηρίου ζητά από το Μέρος το οποίο δεν έχει ορίσει διαιτητή να το πράξει εντός δύο μηνών. Εάν δεν το πράξει εντός του εν λόγω χρονικού διαστήματος, ο Πρόεδρος ενημερώνει τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, ο οποίος προβαίνει στον εν λόγω διορισμό εντός περαιτέρω χρονικού διαστήματος δύο μηνών.

5. Το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφαίνεται σύμφωνα με το Διεθνές δίκαιο και τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

6. Κάθε Διαιτητικό Δικαστήριο που συγκροτείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος παραρτήματος θεσπίζει τον δικό του εσωτερικό κανονισμό.

7. Οι αποφάσεις του Διαιτητικού Δικαστηρίου, τόσο επί της διαδικασίας, όσο και επί της ουσίας, λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του.

8. Το δικαστήριο δύναται να λαμβάνει κάθε ενδεδειγμένο μέτρο προκειμένου να προσδιορίσει τα πραγματικά περιστατικά.

9. Τα Μέρη της διαφοράς διευκολύνουν τις εργασίες του Διαιτητικού Δικαστηρίου και, ιδίως χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσ;h τους:

(α) Του παρέχουν όλα τα σχετικά έγγραφα, διευκολύνσεις και πληροφορίες·

(β) Το εξουσιοδοτούν, όποτε χρειάζεται, να καλεί μάρτυρες ή εμπειρογνώμονες και να λαμβάνει υπόψη τη μαρτυρία τους.

10. Τα Μέρη και οι διαιτητές προστατεύουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα κάθε πληροφορίας που τους διαβιβάζεται εμπιστευτικά κατά τη διάρκεια των εργασιών του Διαιτητικού Δικαστηρίου.

12. Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των Μερών, να συστήνει τη λήψη προσωρινών μέτρων προστασίας.

13. Εάν ένα εκ των Μερών της διαφοράς δεν εμφανισθεί ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου ή παραλείπει να υπερασπίσει τη θέση του, το έτερο Μέρος δύναται να ζητεί από το δικαστήριο να συνεχίσει τις εργασίες και να εκδώσει την τελική του απόφαση. Απουσία Μέρους ή παράλειψη Μέρους να υπερασπίσει τη θέση του δεν συνιστά εμπόδιο στις εργασίες.

13. Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να εξετάζει και να εκδίδει απόφαση σχετικά με ανταγωγές που απορρέουν άμεσα από το υπό εξέταση θέμα της διαφοράς.

14. Εκτός εάν το Διαιτητικό Δικαστήριο καθορίζει άλλως, λόγω ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, τις δαπάνες του δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων των αποδοχών των μελών του, τις επωμίζονται εξ ίσου τα Μέρη της διαφοράς. Το δικαστήριο καταγράφει όλες τις δαπάνες του και παρουσιάζει στα Μέρη την τελική κατάστασή τους.

15. Οποιοδήποτε Μέρος της παρούσας Σύμβασης έχει έννομο συμφέρον επί του θέματος που αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς, και το οποίο ενδέχεται να επηρεασθεί από την απόφαση για την υπόθεση, δύναται να παρεμβαίνει στις εργασίες, με τη συγκατάθεση του δικαστηρίου.

16. Το Διαιτητικό Δικαστήριο εκδίδει την απόφαση του εντός πέντε μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία συγκροτήθηκε, εκτός εάν θεωρεί αναγκαίο να παρατείνει το χρονικό όριο για διάστημα που δεν πρέπει να υπερβαίνει τους πέντε μήνες.

17. Η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου συνοδεύεται από αιτιολόγηση. Είναι οριστική και δεσμευτική για όλα τα Μέρη της διαφοράς. Η απόφαση διαβιβάζεται από το Διαιτητικό Δικαστήριο στα Μέρη της διαφοράς και στη γραμματεία. Η γραμματεία προωθεί τις ληφθείσες πληροφορίες σε όλα τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης.

18. Κάθε διαφορά, η οποία ενδέχεται να προκύψει μεταξύ των Μερών όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της απόφασης, δύναται να υποβάλλεται από οποιοδήποτε εκ των Μερών στο Διαιτητικό Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση ή, εάν δεν μπορεί να υποβληθεί σε αυτό, σε άλλο δικαστήριο που συγκροτείται για τον σκοπό αυτόν κατά τον ίδιο τρόπο όπως το πρώτο.

Άρθρο δεύτερο

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργων και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, μπορούν να λαμβάνονται τα προβλεπόμενα από τη Σύμβαση αναγκαία μέτρα, να ρυθμίζονται οι προβλεπόμενες από τη Σύμβαση διαδικασίες, μηχανισμοί και συστήματα, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια η οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο τρίτο
Ισχύς

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 20 της Σύμβασης.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 2005

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Π. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ	**Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ**
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Π. ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ	**Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ**
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ	ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ	**Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ**

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 13 Δεκεμβρίου 2005

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ